

ΜΑΡΚΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ, ὁ Ξυλοκαρβίνος.

Τῆς ψηφιδῆς πατριάρχης: καὶ λαβῶν τὰ μηνύματα, τὸ μικρὸν, ἔ τὸ μέγα: πατριάρχῳ τῷ ἐχειροτόνησαν: ἔ τῷ ἐκκλησίῳν ἔ χειρὶς ἔ ἔλαβε, ἔ ποιμαίνῃ αὐτῷ. Ἡτοῦ ἢ ἡ πατρίδα τὰ ἀπ' αὐτῷ τῷ Κωνσταντινῶν πόλι: ἀνθρώπῳ πολλὰ λογιώτατος. Ἐκαμε ἢ ὀλίγον καιρῆν εἰς τὴν πατριαρχικὸν θρόνον: καὶ ἔχον νήθησαν καὶ ἐβλάστησαν πολλὰ σκαλῶν ἀπὸ τοῦ κληρικῶν κατ' αὐτῶ τῶ πατριάρχῳ, ὅτι ἔ δ' ἔνας δ' ἐν τῷ ἀνάπαι.

ΤΟΤΤΟΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΕΣΣΑΡΟΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΑΙ ὁ ἄρχολαριος, ὁ ἰσίδωρος, ὁ Ἰωάννου, καὶ ὁ Ξυλοκαρβίνος: ἔ γιναν χωρὶς καὶ δῶσαν ἔ σκαλιὰ καὶ δῶρον: μόνον ἔ γιναν, καθὼς ἔ εἰς τὸ καιρὸν τῆ βασιλείας τῶν Ῥωμαίων: ἔ πᾶ ἔ χάριζον ὁ βασιλεὺς τῶ πατρίάρχῳ χαρῶν μαλακῶν καὶ ἐξέταψεν αὐτοὺν κατ' ὄνομα.

Ἡτοῦ ἢ τῷ καιρῷ ἔ κείνη ἔνας ἱερομόναχος, ὁ νόμαλιν συμεῶν, τραπεζόντιος ὁ ὁποῖος ἔ ἔλθεν εἰς τῷ Κωνσταντινῶν πόλι: ἔ ἔκατοίκησεν εἰς τῷ μεγάλῳ ἐκκλησίῳν. ἦτοῦ ἢ χρησιμώτατῳ, καὶ φιλόξενος πολλὰ: ὅπᾳ δ' ἐν ἦτοῦ ἔνας ὁμοίος τῶ εἰς τῷ φιλοξενίῳ, ὡσὼν αὐτῷ. Λοιπὸν οἱ τραπεζόντιοι ἐσυμβεβλήθησαν: ὅτι νὰ κάμῃ αὐτῷ, πατριάρχῳ καὶ ἀνάπαι ἔ νόμιμον πατρίάρχῳ, αὐτῷ τὸ κύριον μάρχον. Εἶχαν ἢ ἔνας μέσσα εἰς τὸ σκαλιὸν ἔ σκαλιὰ, ἔ ἔξω εἰς τῷ πόρτῳ αὐτῷ: εἰς ἕμᾶς μεγάλῳ: καὶ εἶχαν παρησίαν μετ' αὐτῶ: καὶ διὰ ὄνομα αὐτῶ ἔ πᾶ ἔ τον ὁ λόγῳ ἔ ἔ εἰς τὸ σκαλιῶν. ὁμοῦ αὐτοῖ, οἱ τραπεζόντιοι, ἔκαπεύασαν. καὶ ἔκαμαν τῆτο. Ἐδ' ἐξιώθησαν. ἔ τὸ κληρικῶν, καὶ ἔ πᾶσαν αὐτῶ μεμεγάλῳ δῶρον καὶ χαλακείας: καὶ ὁμοφώνησαν μετ' αὐτῶ, ἵνα εἶπῃν κατὰ τῶ πατριάρχῳ αὐτῷ τῷ συκοφαντίαν: ὅτι πῶς ἔκαμῃ ἀρχῶν κακῶν καὶ νομιῶν εἰς τῷ ἐκκλησίῳν: καὶ ἔβαλε, νὰ δ' ἔ δειπεσέσιον εἰς τῷ πόρτῳ ἔ σκαλιῶν, φλωρεία χίλια. Καὶ τῆτῳ ἔ χι μόνον νὰ καθῆρη θῆ: ἀμῆ καὶ, ὡσὼν ἔ τῷ παλαιῶν αἰρετικῶν πατριάρχῳ, νὰ τὸ ἀναθεμάτισῃ, καὶ νὰ τὸν ἐξορίσῃ. Διότι τότε οἱ πατριάρχῳ, καὶ ἔνα πᾶ πᾶ δῶρον δ' ἐν ἔ δ' εἶδαν εἰς τῷ πόρτῳ ἔ σκαλιῶν: ἔ τῷ αὐτῶ ὁ πατριάρχῳ ὁ Ξυλοκαρβίνος ἔ δῶκεν: ἔ πᾶ οἱ ἄλλοι πατριάρχῳ, ὅπου ἔ γιναν προτίτερα ἀπ' αὐτῶ: ἀπὸ τῆς ἐπῆρσιν ὁ αὐτῶ σκαλιῶν τῷ τῷ Κωνσταντινῶν πόλι, καθὼς τὸ ἐξέταψεν. Καὶ μετ' αὐτῷ τῷ ἀδικῆ συκοφαντίαν, ὅπᾳ εἶπαν τῶ πατρι-

III. P. MARCVS HIEROMONACHUS, cognomine Xylocarabes.

Suffragatione huius peracta: utraq; ei indicatione facta, minore & maiore: Patriarcha renunciatus est: Ecclesiamq; Christi, ob pascendum onex huius, accepit. Patria eius, ipsa Constantini urbs erat: ipse, vir eruditione longe praestantissimus. Sed cum ad modicum tempus Patriarchicam sedem tenuisset: coorti sunt, multis varijsq; dissidijs & odijs hatis, Ecclesiastici homines in ipsum: quorum neminem inuenisset ipsi amicum.

HORVM QVATVOR HACTENUS commemoratorum Patriarcharum (qui sunt, Scholarius, Isidorus, Iosaphus, & Xylocarabes) quisque ita creatus fuit: ut omnino nullum Sultano donum afferret: sed liberè facti sunt, sicut olim sub Imperatorib. Romanis: quo tempore Imperator munera Patriarchis dabat: sicut hoc supra disertè scripsimus.

Fuit illo tempore quidam Hieromonachus, nomine Symeon, patria Trapezuntius, qui veniens huc Constantinopolin, habitavit in magna Ecclesia: homo maximè utilis, & tanta hospitalitatis laude conspicuus: ut, qui hoc genere cum ipso comparari posset, inueniretur nemo. Inde Trapezuntij consilium inite, illum creandi Patriarcham: verò Patriarcha Marco, è sede abducto. Quod eis eò, factu proclivius erat: quod filios habebant in castro Sultani, et alios extrà magnis honoribus auctos: quibus, cum, patres liberè agere poterant: operaq; illorum, verba eorū ad Sultanium perferebatur. Tunc ergo Trapezuntij preparationem adhibuerunt: hoc, quod dicam, facientes. Praebensarunt Ecclesiasticos homines: & magnis donis, multisq; blanditijs, sibi conciliarunt: ac pactū cum eis inierunt, de calumniando Patriarcha: eum improbi grauaminis in Ecclesiam autòrῆ & introductorem extitisse: de Aureis mille Pescesij nomine, seu inity Patriarchatus, fisco Sultani inferendis. Ideo, eum non tantum dignitate summi honoris exuendam esse: verum etiam, sicut veteres haeticos Patriarchas, anathemate feriendum, & exilio multandū: eò quod ad id usq; tempus, nemo Patriarcha, ullū donum, aut pensionem in Sultani aulam tulisset. Verum, quemadmodum superiorum Patriarcharum, qui à capta per Sultanium urbe sederant, nullus ullam pecuniā dederat: sicut supra diximus: ita pfecto nec hic Xylocarabes. Facta nihilominus ista iniusta cōtra Patri-

Dissensio inter Patriarcham & Clericum.

Ecce, quis Pescesium in Ecclesia introduxerit, ut Sultano detur & de Sycephantia aduersus Patriarcham.

Calunia in Patriarcha.

ε. τῆς ἀδελ-
φικῆς συμφορῆς
τίκται.

πατριάρχης: ἠθέλησαν, νὰ τὸν ἐκαθήρουν, καὶ νὰ
τὸν ἀπεδιώξουν: λέγοντες, ὡς ἔκαμε ταύτῃ
τὴν κακίαν πατριάρχῃ.

ὁ δὲ πατριάρχης, ἀκίσεως ἔχων αὐτὸς ἔδωκε
πεσκέσιον, φλωρία χίλια, εἰς τὴν πόλιν Ἐ-
σχαλιάν, καὶ ἔγινε πατριάρχης: ἠθέλησε, νὰ ἀπε-
θάνῃ: ἔδωκεν ὄρκους φρικτοὺς καὶ φοβεροὺς,
εἰς τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον: καὶ μὴ ἐπίρα-
χηλίαι, καὶ ὠμοφορία: ὅτι τελείως δὲν ἤθελε
περὶ τῆς ἐξουσίας αὐτῆς, ὅτι αὐτὸς πε-
σκέσιον ἔδωκε. ἀλλ' οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, οἱ συκα-
φάνται, καὶ ἄλλοι μετ' αὐτοῦ, δὲν ἐπίστανται:
ἀλλ' ἠθέλησαν, ὅτι ναιὶ ἀληθῶς ἔβαλε
κακίαν ἀρχὴν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἔδωκε
πεσκέσιον. Καὶ διὰ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ
ἀπὸ τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου ὅτι ἐκείνῃ
καθαίρεσεν, καὶ διωγμῶν.

Ἰδοὺ πατρι-
άρχῃς τὸν
τραπυζούντι-
ον.

Καὶ ἔταξα ἐμαζόχθησαν οἱ τραπυζούντιοι ἄρ-
χοντες, καὶ μερικὸι ἄλλοι ἄρχοντες πολῖται: καὶ
ἐσώαξαν φλωρία χίλια, καὶ ἐσέλασαν αὐτὰς
ἐσχαλιάν, λέγοντες: ὅτι ὁ πατριάρχης ἔταξε τὴν
βασιλείαν φλωρία χίλια: τὰ ὅποια τὸ δὲ
δωκεν καὶ ἡμεῖς: ἵνα κάμωμεν πατριάρχῃ
τὸν ἐδικόν μας καλόγηρον: διότι ὁ λα-
ὸς, καὶ οἱ κληρικοὶ, δὲν θέλουν αὐτὸν πα-
τριάρχῃ, κύριον μάρκον.

Ὡς δὲ ἤκουσε αὐτὸν λόγον τῆς ἐξουσίας
ἐγέλασε, καὶ ἐσημάτισε πολλὰ ὄραν συλογι-
ζόμενος τὸ φθόνον, καὶ τὴν ἀγνωσίαν τῶν
ρωμαίων: καὶ ὅτι κατὰ θεὸν δὲν ἐπερπάτην.
Τότε ἐπεκρίθη, καὶ εἶπεν: ὅτι ἀληθῶς ἔταξε
ταῦτα τὰ χίλια φλωρία ὁ πατριάρχης. Καὶ
τῆς ἐξουσίας ὁ σελτάνος: διὰ τὴν ἀκαμῆ νομὴν καὶ
ἀρχὴν, νὰ δίδουν οἱ πατριάρχαι, ὅπως θέλουν
γίνεσθαι, πεσκέσιον τῆς βασιλείας αὐτοῦ. Ἀλλ' ἠ-
έλεεινὸς πατριάρχης, κύριος μάρκος, τοῦ
πρωτοπρεσβυτέρου, καὶ εἶπε, καὶ ἔταξε: μόνον, ὡς
εἶπαμεν, ὅτι τὸν ἐσυκαφάντησαν: διὰ τὸν
ὄρανον ἀπὸ τοῦ θρόνου.

ἀπόφασις
κατὰ τὴν ἐξου-
σίαν.

ὁμοίως ὁ σελτάνος, ὡς ἔλαβε τὰ χίλια φλω-
ρία, εἶπε, ἐπειδὴ ὁ κόσμος δὲν τὸ θέλει: ὄρα-
νετε αὐτὸν, καὶ κάμετε ὅτι θέλετε. Καὶ
ἐν τῷ ἄμα ὄρανον αὐτὸν τὸν πατριάρχῃ, κύ-
ριον μάρκον, ὡς ἀδίκως καὶ ἀδικῶς ἀπὸ τοῦ πα-
τριαρχικοῦ θρόνου: καὶ τὸν ἀπεδιώξαν.

ΣΤΥΜΕΩΝ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ,
ὁ τραπυζούντιος.

Μετὰ τὸν διωγμὸν δὲ αὐτοῦ κυρίου μάρκου, ἐκρε-
ξάν ἀρχιερεῖς, καὶ ἕκαμασαν αὐτὸν ψήφους δὲ αὐ-
τῶν κυρίως συμπεσόντων τῶν τραπυζούντικων. Καὶ με-
τὰ αὐτὸν ψήφους ἔδωκεν τὰ δύο μνύματα: τὸ
μικρὸν, καὶ τὸ μέγα: καὶ τὴν χειροτονίαν ἕκα-
μασαν: χρονοθηθεὶς πῶς ἔστιν ἡ ἐκκλησία: καὶ εἰς τὴν
ὑψῆ.

Patriarchā accusatione, & Sycophātia: adorti
sunt ipsum loco mouere et exterminare: in stā-
tes, ab eo factā illā impbā oneris impositionē.

Patriarcha, audita tā atroci calumnia: se Pe-
scesium dedisse in fiscum Regium mille Duca-
tos, & hoc modo sum mā dignitatē adeptū fuis-
se: vitā sibi esse acerbā putare: iusiurandū san-
ctissimum, per sacrum diuini Euangelij librū
iurare: idē, sacrā colli & humerorū vestem ge-
rens: se huius rei nullo modo consciū esse: nec
demonstratum iri unquam, a se Pescesium da-
tum. Verūm inimicis eius, calumniatorib. illis,
& factioni eorum, res non persuasa: sed ab eo
malum initium in Ecclesiam introductum, &
Pescesium datum esse: peruicerunt. Ideo educa-
mus (inquirit) eum de Patriarchico solio: quia
deturbatu & exterminatu dignus.

O scelestē
calumnia.

Ita conuenerunt Trapezuntij Proceres, &
nonnulli alij ampli ciuitatis homines: Aureos ἑ-
mille corrigatos, Sultano miserunt, cū his ver-
bis: Quia Patriar. Marcus vnū Ducatorū
mille pmisit, ecce damus id & nos: ut Pa-
triarchā faciamus, nostrum Monachum:
quia cunctus populus, & unā Clericorū
chorus: non ferunt Patriarcham Marcū:

En factum
Trapezun-
tiorum, Ec-
clesiā Pe-
scesio gra-
uantium.

Rex, ut eam orationem audiuit: risit equidē,
& diu hæsit cogitabundus: reputans cum ani-
mo suo, quanta vis esset inuidia, quanta stul-
ticia Romanorum: & quā parum in uia dei
ambularent. Tū respondens, dixit: Ita certē
est: pollicitus fuit hos mille Ducatos Pa-
triarcha. Hoc Sultanus eo consilio respōdit: ut
legem nouam sanciens, initiū induceret: qui-
cunq; fieret Patriarcha, principium felicius a
munere maiestati ipsius dando duceret. At mi-
serandus Patriarcha Marcus, tale nihil, neq;
dixerat, neq; promiserat. Sola (pia scil.) calum-
nia, uti diximus, hoc, educendū ipsius ē solio
causa, commenta fuerat.

Decretū cō-
tra Patriar-
cham.

Tunc Sultanus, ut aurum illud accepit, dixit,
Quoniam igitur iste cuncto populo inui-
sus est: sanē deſcite eum; & create illum
quem uultis. Confestim itaq; Marco Patriar-
chatum abrogarunt, inuito, per detestandam
iniustitiam: cumq; inde expulerunt.

V. P. SYMBON HIEROMONA-
chus, Trapezuntius.

Expulso Marco, & concilio aduocato: Anti-
stites sacrorum, suffragationem de predicto
Trapezuntio Symeone inierant. Quæ finitā, v-
triamq; ei significationem fecerunt minorem
& maiorem. Inde ad declarationem eius pro-
gressi sunt: renunciantē ipsum Heracleensi

4 3 Met

στὴν ἀδικίαν.

14.

Ὑψηλοτάτον πατριαρχικὸν θρόνον τ' αἰδύασαν. Τὸν ἢ πρώην πατριάρχην, κύριον μάρκον. τὸν ἀνὰ θεομάρτυρα οἰ κληρικοῖς, καὶ πολλοὶ ἐκ τῆς λαῶν καὶ ἔσφυκταιν πέτραις ἀπὸ τῆς πρώτης, καὶ ἀπὸ τῆς φέρουσης, ἐκαμναν κυριώλια μετὰς πέτραις, ἀνὰ θεομάρτυρας αὐτῶν: οἷς ὅτι ἔβαλε κακὴ νόμω εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Καὶ αὐτὸς, ὡς ἔπαυεν, εἶδ' ἡσυχασίαν δ' ἐκ τῆς ἡσυχασίας. Λοιπὸν, δ' ἐκ εἶχε, ἵνα κάμω, ὁ ἐλθὼν: μόνον ἐκαθέζετο, καὶ ἐκαρτέρε, ὅτε νὰ γέναι σωδός: νὰ κερθῆναι μετὰ τὴν ἀδικίαν, ὅπῃ ἐγένετο εἰς αὐτὸν. Καὶ δ' ἐπ' αὐτῶν, νὰ μηδ' ἐκ γράφει εἰς τὸν ἀρχιερεῖς περὶ τῆς ὑπερθέσεως καὶ συνεφευγίας αὐτῆς.

ὅτι οἱ ἀρχιερεῖς ἐτυπώθησαν, καὶ σωδὸν ἐκαμναν.

Περὶ οὖν τῆς μερῆς καὶ τῆς ἐπισωμάχου πολλοὶ ἀρχιερεῖς, μετὰ πολλῶν, ἐπίσκοποι: καὶ ἐγένετο σωδὸν μετὰ τὴν ἀδικίαν, ἀφ' ἧς ἐξέταξεν ἡλικίαν ὑπερθέσεως ἐκκλησιαστικῆς. Εκείθεν ἐνεφανίσθη ὁ αὐτὸς πρώην πατριάρχης, κύριος μάρκος: βολῶντα, ὅτι ἀδικῶς καὶ παραλόγως τὸν ὄρασαν ἀπὸ τῆς πατριαρχικῆς θρόνου: καὶ ἐγενέτο μετὰ τὴν σύγχυσις, καὶ σκανδαλίαν, περὶ τῆς σωδῶν τῆς ἀρχιερείου, ἠτορσῆς ἀπ' αὐτῶν καὶ ὁ Φιλιπποπόλεως, κύριος διονύσιος: ὁ ὅπῃ εἶχε μετὰ τὴν καὶ πολλῶν Φιλίαν πνύματικῶν μετὰ τῆς κυρίας μάρκου, τῆς μητρῆος τῆς αὐτῆς σαλτανῆς: καὶ ἐπῆμα ἐκ ἀγάπης αὐτῶν, τὸν κύριον διονύσιον, ὡς πνύματικὸν πατέρα αὐτῆς. Εμαθε δ' ἐπὶ σκανδαλίαν τῆς πατριαρχῶν αὐτῆς ἡ κυρία μάρκου: καὶ ἐδιελογίσθη εἰς τὸν αὐτῶν τῆς, καὶ ἐπικρι: ὅτι νὰ κάμω πατριάρχην αὐτῶν, τὸν κύριον διονύσιον: καὶ λέγει καὶ οἱ δύο, καὶ μετὰ τὸ θέλων παύσασθαι τὸ σκανδαλίαν. Διότι ὁ λαὸς τῆς κωνσταντινουπόλεως, ἱερεῖς τε καὶ κοσμικὸς, ἐχωρῆθησαν εἰς δύο. Καὶ τὸ εἶνα μέρεσιν ἐζήτησαν τὸν αὐτῶν κύριον μάρκον: καὶ τὸ ἄλλο, τὸν αὐτῶν κύριον συμέων. Καὶ ἠτορ σύγχυσις μετὰ τὴν καὶ τὴν ἀρχιερεῖς καὶ εἰς τὴν μετὰ τὴν ἐκκλησίαν, καὶ εἰς τὸν ἀρχιερεῖς, καὶ εἰς τὸν κληρικοῖς.

λαυτέρως ἐπαρτίσθησαν τῆς περικλίαν.

15. Ἡ δὲ κυρία μάρκου, ὡς ἠθέλησε, νὰ κάμῃ τὸν αὐτῶν κύριον διονύσιον, ἐτελείωσε καὶ τὸ ἔργον. Καὶ ἔβαλε μέσσω εἰς εἶνα ταψίον ἀργυρῶν φλωρεῖαν χιλιάδας δύο: καὶ τὰ ἐπῆρε, ἐπῆγε, καὶ ἐπερσύνθησε τὸν αὐτῶν σουλτάνον, Βεϊσόντην καὶ αὐτῆς. Καὶ ὡς τὴν ἴδεν ὁ σαλταντῆς: τὴν ἐρώτησεν, ὅτι τί εἶναι ταῦτα τὰ φλωρεῖα μετὰ ἀργυρῶν ταψίον, ὡς μητέρας; αὐτὴ δὲ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπεν: ὅτι ἔχω ἕναν καλόγηρον ἐδικόν μου: καὶ ὡς ἀκαλῶν ἴδω βασιλέως, νὰ τὸ κάμω πατριάρχην. Ἐπῆρε γὰρ ὁ σαλταντῆς τὰ φλωρεῖα, καὶ ἠνυχαρίστησε πολλὰ τῆς μητρῆος τῆς: ὅπῃ τῆς ἐκαμνε

Metropolita, & in sublimi Patriarchico suggesto collocarunt. Antecessorem vero eius Marcum: detestati sunt non ipsi modo Clerici, sed etiam de plebe multi: cumq[ue], lapidibus incesserunt, tum in vijs, tum in quouis foro: cumq[ue] lictisq[ue] saxorum in titulum congestis, anathematice detestabilem fecerunt: tanquam pessimi in Ecclesiam introducti moris autorem: cum tamen quemadmodum dictum, totius ipse rei ignarus esset. Nihil ergo ab eo tempore misere agere habebat: sed patienter sedens, expectabat, si quando Synodus cogeretur: in qua causa sua, summa iniuria affecti, cognitio & diiudicatio fieret. Nec requiem sibi dabat: quin ad Pontifices de calumnia, qua oppressus fuerat, scriberet.

Excommunicatio Marci Patriarchæ iniquissima

Post aliquod itaq[ue] intervallum temporis: convenientibus multis principibus Sacerdotum, Metropolitum, & Episcopis, facta est Synodus frequens: ob quasdam Ecclesiasticas controversias & res examinandas, ac discutendas. Ibi apparuit & prior Patriarcha Marcus: se iniquè, & præter rationem, Patriarchico throno deiectum clamitans. Unde magna perturbatio, & odiosa contentiones, extiterunt.

Synodus, etiã ipsius causa.

Aderat tum in concilio Dionysius quoq[ue], Philippopoleos Antistes: cui magna gratia, & spiritualis familiaritas, cum domina Maria, ipsius Sultani uxore, intercedebat: qua honore & charitate ipsum, ut suum spirituale patrem, prosequeretur. Ea cum de Patriarcharum cõfessione & pugna rescivisset: cepit intra se cogitare, et dicere: Age, ad Patriarchicum fastigium producam patrem Dionysium: ut, utroq[ue] contendendum eliso, finis deinceps rixarum & offendiculorum fiat. In universum enim Constantinopolitanus populus, quod Sacerdotes, quod Politici homines, in duas contrarias factiones abierat: una parte Marcum reposcere: altera Symeonem flagitante. Ita, cõfusio perturbatioq[ue] ingens, tum in magnâ Ecclesiâ, tum in principes Sacerdotes, tum in Clericos, incidit.

De Philippopolitano Metropolita, ut fiat Patriarcha,

Interim Regina Maria, q[ui] animo cõceperat de Dionysio faciendo, id etiã in opus perduxit. Duo namq[ue] Ducatorum millia in lancem argenteam cõiecit: cum his ad Sultannum accessit: cum adoravit, aurum manibus portans. Quam ut ille vidit: interrogavit eam: Quid sibi, mea mater, istud attritu argentea lance vult? Respondit hæc. Habeo quendam monachum, mihi proprium: quem, quaeso, mihi per maiestatem tuam liceat facere Patriarcham. Accipit Sultanus aurum: magnas gratias uxore

Huic, dum Symeon, & Marcus in Synodo cõtendunt, Regina Maria Patriarchatum conciliat. Secundus Pescesius dicitur.

με ταύτην τὴν αὐξήσιμ. Τότε τῆς λίγης: Κά-
με, μητέρα μου, ἐκείνω, ὅπως θέλεις. Καὶ ἀπε-
τείλας ὄρυσμὸν ὁ σελταῖς: Ὁρκαλαυτὸν
κύριον συμεῶν ἐκ τῆς θρόνου, καὶ ἐκ τῆς πατρι-
αρχικῆς τιμῆς καὶ ἀξίας.

sua egit: quæ tantam ipsi accessionem fecerat.
Tunc ei dicit: Fac, mea mater, istud quod
uis. cumq; mandatum Sultanus misisset abdu-
ctus est à throno Symeon, Patriarchico honore
& dignitate spoliatus.

5. ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ΜΗΤΡΟΠΟΛΙ-
της Φιλιπποπόλεως.

VI. P. DIONYSIVS, ME-
tropolita Philippo-
poleos.

Εστὶ τὰς
(inquit
Theodos.)
περὶ τῆς
ως πατριάρ-
χου.

Ὡς ἔμ ἀπεδόχθη ὁ αὐτὸς κύριος συμεῶν ἐψή-
φισαν πατριάρχην τὸ αὐτὸν κύριον Διονύσιον καὶ
ἔδωκαν * αὐτῷ τὸ μικρὸν μῆνυμα, καὶ τὸ μέγα
μὲν τὸν ἐσπερινὸν ἐκάθισαν αὐτὸν ἐν τῷ ὑψηλο-
τάτῳ πατριαρχικῷ μεγάλῳ θρόνῳ. Καὶ δὲ
εἶχε πλεον; τίνα κάμη ὁ αὐτὸς κύριος συμε-
ῶν: ἐπειδὴ καὶ ὁ σελταῖς ὄρυσεν τῷ. Γέ-
ρονε δ' ἐπ' αὐτοῖς ἀπέθιξε.

Exacto ad hunc modum Symeone: Patriar-
châ suffragijs crearunt proceres sacri Diony-
sium: primò minus ei dantes iudicium, dein e-
tiam maius, post vespertinum cantum. Tam
in excelsissima magni Patriarchici throni lu-
ce collocarunt. Nec poterat rem impedire Sy-
meon, aut quicquam contrâ facere: quia tota
Sultani mandato gesta est. In hoc, veritas
Prouerbij comprobata fuit:

17. Τῶν δύο δὲ ἐρνόντων, ὁ τρίτος πρῶτος.
18. Ηγῆν; κατὰ τὸ κείνον λόγον: ὅταν δ' ἐρνόν) οἱ
δύο, καὶ ἀποκάμην, καὶ ἀποστῆν ἀπὸ τ' ἀρ-
μῶν: ὅταν ἔλθῃ ἄλλος τρίτος ἀπάνω εἰς
αὐτῶν, γίνε) πρῶτος: ἔσονται, ὅπως εἶπεν
εἰσκαὶ καὶ εἰς τὸν δύο ἀποκαμομένης ἀπὸ τὸν
δαρμῶν: ἔδω δ' ὡν), ναὶ πολεμήσαν μετ'
αὐτῶν. Εἰς τὴν ἔγινε καὶ εἰς ἀνάσσειν πατριάρχης.
19. Καὶ ὁ μὲν κύριος συμεῶν ἀνεχώρησεν ἐπὶ
20. γυν εἰς τὴν μονὴν Ἁγίου Στεφάνου: ὁ δὲ κύριος
21. Μάρκος, ἔλαβε τὸν θρόνον τῆς ἀρχιεπισκοπῆς
ἀχρῆδων, ὡς τῆς συνοδῆς καὶ ἀρχιερε-
τάσων ἐκείνῳ ὀλίγον, καὶ ἀπέθιξε.

Aliquo pari certante, uincit tertius.
Cuius sententia est: duobus inter se contem-
dentibus, & defatigatione à certando desiste-
tibus: si quis superueniat tertius, cum fieri pri-
mum: propterea quod illos inueniat illa decer-
tatione defessos, & iam ad resistendum inua-
lidos. Hoc equidem prædictis accidit Patri-
archis. Quocirca Symeon discessit, Steni-
machi cœnobium ingrediens. Marcus autem
apud Achridenses Archiepiscopi se-
dem à Synodi Patribus accepit: cui muneri-
cum ad breue tempus præfuisse: diem suum
obijt.

Tertius,
prius.

Ὁ δὲ κύριος Διονύσιος αὐτὸς, ὁ πατριάρχης, ἔ-
καμε θρόνος ὀλίγον πατριάρχης. Ἦτον ἡ πα-
τριὰ αὐτῶν: ἐπὶ τὴν πελοπόννησον, ἠγῆν, ἀπὸ
τοῦ μοραίου: καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Κωνσταντι-
νῆσιν μικρὸν παιδί: καὶ ἦτον εἰς τὴν μονὴν τῆς
μαγγαίων. Καὶ ἔγινεν ὑποακλικὸς κυρὸς Μάρ-
κος τῆς ὀγδοῆς, λέγων τῆς ἐφέσης. Καὶ αὐτὸς
τοῦ ἀνάθρεψε: καὶ τὸν ἔμαθε καὶ τὸν ἱερε-
γράμματι: καὶ τὸν ἐδίδαξε καὶ τὴν μοναστι-
κά. κὴν πολιτείαν τῆς καλογερετικῆς: καὶ τὸν ἐχειρο-
τόνησε ἀρχὴν καὶ ἱερέαν: καὶ ἦτον μετ' αὐτῶν
ἕως ὅλης τῆς ζωῆς αὐτῶν, τῆς γέροντος αὐτῶν,
τῆς ἐφέσης. Καὶ, ὅταν ἐπολέμησεν ταύτην τὴν
Κωνσταντινῆσιν ὁ αὐτὸς σελταῖς, ὅπως
τὴν ἐπῆρε: ἀπέθιξε τότε καὶ ὁ αὐτὸς κύριος
Διονύσιος, ἔδωκε καὶ ἐπῆραν αὐτὸν ἀρχιεπισκο-
πῆς καὶ ἄλλων πολλῶν ἱερατικῶν, ἀνδρῶν,
καὶ γυναικῶν, καὶ παιδῶν. Ἀγόρευσε δ' ἐπὶ
τοῦ, τὸν κύριον Διονύσιον, εἰς τὴν ἀδριανῶσιν
ἐκείνης ἀρχῆς, ὑπόματι κυρῆς, καὶ τὸν ἐ-
λάθ' ἐρώσε. Καὶ ἀπὸ τὴν καλλεῖ ἀρετῶν, ὅ-
πως εἶχεν ὁ αὐτὸς κύριος Διονύσιος, ἔγινε μη-
τροπολίτης Φιλιπποπόλεως: χειροτονηθεὶς
παρὰ τῆς πατριάρχης ὁλοαρχῆς. Εἶτα, καὶ

Enimvero Dionysius, illorum successor, ob-
iit annos Patriarcham egit. Erat patria eius
in Peloponneso, quæ nunc Morea dicitur: eta-
teq; puerulus, huc Constantinopolin uenerat:
& in Manganorum monasterio uixerat. Ibi
Marco Eugenio Ephesi Metropolite, se subdi-
derat ministrum: qui ei victum prebens, in sa-
cris etiam literis instruxerat: & ad senenam
monastica vite grauitate informauerat: Dia-
conūq; & Presbyterū ordinauerat. Perseue-
rauerat itaq; cum hoc Ephesio sene, ad omnes
dies uitæ eius. Obsessa deinde à Sultano urbes,
fuit intus etiã Dionysius hic: & expugnata,
captus est cum alijs multis Christianis: uiris,
fæminis, & pueris. Abductum autem Adria-
nopolin, emit uir quidam primarius, nomi-
ne Cyritza, & in libertatem vindicauit. Ea
deinde uirtute Dionysius enituit: ut Metro-
polita Phillippopolcos factus sit, à Patriar-
cha Scholaris declaratus. Tandem, illustrem

De antea-
cta Diony-
sij P. uita:

παρ

l 4 quod

Ε.Υ.Δ. της Κ.Τ.Ι.
IOANNINA 2008

τριάρχης ἐγένετο. Καὶ, ὡσαύτῃ τε εἰς τῶν πατριαρχικῶν θρόνων ὁ ἐχθρὸς καὶ πολέμοις τῶν χριστιανῶν, λέγω ὁ διάβολος, ἐφθόνησε τὴν εἰρήνην, καὶ τὴν κατὰ εὐσέβειαν, ὅπου εἶχεν ἡ ἐκκλησία τῆς χριστοῦ: καὶ ἐβαλε, καὶ ἐσπείρε, ζιζανία καὶ σκαβὸν ἀλά εἰς τὸν κληρικόν: καὶ ἐσυκοφάντην τὸν αὐτὸν πατριάρχην, ὅτι σὺν περιτεμημένῳ ἀπὸ τοῦ τῆς χριστοῦ: καὶ τὸν ἐκψῆσαν, ὅταν τὸν ἐπῆσαν σκλάβον εἰδὼ εἰς τὴν Κωνσταντινέπολιν.

καὶ τὴν ἐκψῆσαν τὸν αὐτὸν πατριάρχην.

Εὐσημίη δὲ περὶ τῆς τοιαύτης κατήχησις, σύνοδος μερόλης ἀρχιερέων, μητροπολιτῶν, ἀρχιεπισκόπων, καὶ ἐπισκόπων. καὶ καθιστῶν ἐν τῶν ἱερῶν κρηθρίων, καὶ καὶ τῶν πρῶτων κληρικῶν τῆς μερόλης ἐκκλησίας: συνηγμένων καὶ τῶν ὄχι γεγενησάντων ἀρχόντων, καὶ πάντος ἕως τῆς θύρας τῆς κοινῆς λαῶν: καὶ ὡς ἐκαθίστην ἡ ἱερὰ σύνοδος: ἦλθαν ἐμπαροῦσιν οἱ ἐλεγχοὶ αὐτῶν τῶν πατριαρχῶν. οἱ ὁποῖοι, ἦσαν ἑνὲς ἐκ τῶν κλύρων: καὶ ἐλέγαν, καὶ ἐβόων: ὅτι ναὶ ὁ ἀληθῶς περιτεμημένῳ σὺν ἀπὸ τοῦ τῆς χριστοῦ: καὶ τὸν πατριάρχης ὄμνυε μὲν Φερεγγίον: ὅτι τὰ, ὅσα λέγαν, δὲ εἶναι ἀληθινὰ: μόνον ἀδικία καὶ συκοφαντία σῶναι. Ἀμὴν αὐτοὶ δὲ ἐς ἐργασίαν τοῦ ὄρκου αὐτῶν: μόνον περιεσπύρως ἐβόων, εἰς περιτεμημένῳ σῶναι. Ἀκούοντες δὲ ἡ σύνοδος ταῦτα, ἐθαύμαζε. Καὶ ἑνὲς μὲν ἐπαίσευαυ τῶν: καὶ ἑνὲς δὲ τὸ ἐπίσταν. ὁ δὲ πατριάρχης, ἀλέποντες τὸν ἐλέγχον, καὶ ἐχθρὸς αὐτῶν: ὅτι θέλον, ναὶ τὸ κατακυρωσῶν μετὰ ψέμασι: δὲ εἶχε τινὰ κάμητι: διὰ τὴν φωνὴν ἡ ἀλήθεια, καὶ πῶς αὐτοὶ λέγαν ψέματα. ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμος μετέθεσις γίνεσθαι. Καὶ ἐτῆ ἐσυκώθη, καὶ ἐσαμάλισεν ὁρθὸς, μετὰ εἰς τὴν μέσιν ἕως τῆς λαῶν καὶ ἐσυκώσε τῆς ἀκροῦς τῶν ρουχῶν αὐτῶν, ὅπως ἐφόρει καὶ εἰδέξεν τὴν σάρκα αὐτῶν εἰς ὅλον τὸν λαόν: ἀπὸ τὸ σῶναι μέρῳ, καὶ ἀπὸ τὸ ἀλλοῖ: δεξιά, καὶ ζερβά: καθὼς ἐκαθεζόντησαν οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ κληρικοί, καὶ οἱ ἀρχόντες, καὶ ὅλος ὁ λαός.

συνόδους καὶ τῶν πατρῶν ἐρχοῦ.

καὶ

Καὶ, ὡς εἶδαν τὴν καθαρότητα καὶ παρθενίαν αὐτῶν: ὅλοι ἐξεπλάγησαν, καὶ ἐθαύμασαν: διὸ δὲ ἦτον σαρκῶς σημεῖον εἰς αὐτὸν, ἡ γὰρ τῆς ἀλώβειας μόνον ὀλίγον καμῶν τῆς ἰσοστάσι. Καὶ τῆς ὥρας ἡ σύνοδος ἐδραμαρ, καὶ κατεφίλησαν τὸν πόδα αὐτῶν. οἱ δὲ κατήγοροι, ὅπως τοῦ ἐλέγχου, πολλὰ ἐσυκοφάντησαν: καὶ ἀπὸ τοῦ τῆς χριστοῦ πολλοὶ ὑβρίσθησαν, καὶ ὄνειδίσθησαν. Ἐπέσσαν δὲ εἰς τὸ πῶς ὁ δάμα τῶν πατριαρχῶν:

ἐπὶ τὸν καθὼς ἐρώτησαν καὶ τὸν πατριάρχην.

μὲν δὲ ματῶν, interpretatur mihi Theodotus.

ἐπὶ τῶν χριστιανῶν, καὶ ἀεὶ ἔχον τὸν κατεργασίαν

quoque Patriarchæ gradum consecutus est. Postquã hoc modo Patriarchicũ obtinuit thronum: cum nihil tã prodesset Ecclesiæ Christi, quã pax, & tranquillitas rerum status: ecce inimicus humani generis & irreconciliabilis hostis Christianorum, eã felicitatẽ, quã tunc Ecclesia habebat, & ei invidit: immittens & disseminans infelix lolium, & offensionis plena odia, in Clericorum animos, ut improbiſſimam de Patriarcha calumniam spargere non dubitaret: ipsum fuisse circumcisũ à Turcis id illo tempore, quo Constantinopoli captivum, in servitutem abduxissent.

Calumnia circumcisonis in Patriarchã

Convocata fuit, huius criminationis cognoscenda causa, amplia Synodus: frequentib. Põfificib. Metropolitib. Archiepiscopis, & Episcopis. Qui cũ in S. iudicio cõsediſſet: advocatis quoque venerabilib. magnæ Eccle. Clericis: cõgregatis itẽ principib. de nobilitate viris, ac tota populi multitudine: cõsistẽtẽ iã S. Synodo: p̄grediũtur in mediũ accusatores Patriarchæ: q̄ erant ex Clericorũ cœtu. Assueverũt, nec sine clamore, ac maiore vocis cõtentione: se verẽ hoc dicere, Patriarchã à Turc. circumcisũ esse. Patriarcha, cõtrã seuerissimẽ iurare: ea, quæ ipsi dicũt, nequaquam esse vera: sed iniquissimũ & impudensissimũ mendacium. Illi verò nihil loci iniurando eius relinquere: sed tantũ maiore voce instare, & contendere, circumcisum esse.

Ideo Synodus coacta

Patres & qui concilio aderant, mirabãtur, hæc audientes: quibusdã crimẽ verũ esse credẽtib. alijs autẽ fidẽ derogantib. Quãobrem Patriarcha, cernens vim & vehementiã aduersariorum suorum: eos hoc solũ agere, quomodo putidissimis ipsum mendacijs perfunderent: quò se verteret, non habebat: ut veritas in lucem veniret, & ipsorum calumnia patesceret. Quia ergo pernegando sanctissimẽ iurando, nihil proficiebat: ex necessitate ad remedium, legibus nõ comprehensum, sibi confugiendum duxit. Hac cogitatione suscepta, & apud animum suũ cõfirmata surgit: erecto corpore in medio circumstantis populi stat: oram vestimentorum, quæ gestabat, tollit: particulam carnis suæ mõstrat toti populo, quoquo versus se conuertens: pro eo, ac sedebant Principes Sacerdotes, & Clerici, et Primores, totus deniq. populus. Apparuit ibi castissimi hominis puritas virginialis, quã cũ summa admiratione obstupuerũt: quia nullum carnis indicium in fistula, seu virga, erat:

Innocentia Patriarchæ & factus demonstrata

sed tantũ parua pars cutis conspiciẽbatur. Tunc confestim Synodus accurrens, deosculata est pedes eius. Accusatores verò, qui falsũ ei crimen intulerant, vehementer pudescẽteruẽnerunt: nullis comitib. & probris à pio cœtu proficisci. Ergo ad pedes Patriarchæ

Reuerẽtia piorum, & calũniatorum turpitudine.

τριάρχῃ: να δὲ συγχωρήσῃ τῷ ἀδικίᾳ καὶ
 συκοφαντίᾳ, ὅπῃ δὲ ἐκατασκούασαν. Ἀμὴν
 τελείως δὲ ἐθέλησε, να δὲ συγχωρήσῃ δὲ
 καὶ να γυρίσῃ, να δὲ ἰδῆ: μόνου ἐσταμάτισε
 μὲν παρησιάνικῆ ἐβαλεν ἐπιτεσχηλίον, καὶ
 ὠμοφρονον: καὶ ἀφόρησον αὐτῷ ὄλως: ὅπῃ ἐ-
 σιωήρησαν, ἐκατασκούασαν αὐτῶ τῶν τῶν
 τῶν συκοφαντίαν. Καὶ μὲν τῶν, ἐγραψέ τῶν
 ὡς αἰτήσῃ αὐτῶ. οἱ ἄρχιερεῖς, καὶ ὁ κόσμος
 ὄλος, ἐπαρεκάλει αὐτῶ, να δὲ μείνῃ εἰς τὸν
 θρόνον αὐτῶ. Ἀλλ' αὐτὸς τελείως δὲ ἐθέλε,
 να ἀκρόσῃ, να μείνῃ εἰς τὸν θρόνον: μόνου ὄλως
 ὡς αἰτήσῃ ἀπὸ τῶν πόλιν ἐξώμῃ ὄλου τῶ
 βίου, καὶ μὲν ἄλλα πράγματα, ὅπῃ εἶχει καὶ
 ὡς αἰτήσῃ ἐν τῷ μοναστηρίῳ τῆς ἀχειροποιήτῃ
 ὡς αἰτήσῃ θεολόγῃ τῆς κοινότητος: ὅπῃ ἐνα
 ὡς αἰτήσῃ τῆς καβαλας. καὶ ἐκαμῆ μετάνοι-
 αμ ἐκεῖ: καὶ αἰσθησῃ πολλὰς, καὶ καλλιε-
 γίας, καὶ μέσῃ καὶ ἐξῶ, ἐκαλλώπισε, καὶ δὲ τρε-
 πος. καὶ ἐκαθέζετο, καὶ ἐξῆν εἰρηνικῶς καὶ ἀ-
 σκαυδάλως εἰς καὶ δὲ λαβῆντο πολλὰ αὐτῶ, ὅ, τε
 ἡγῆμένος, καὶ οἱ γέροντες, ἐ ὄλοι οἱ καλόγαροι.

archa se abjicere: veniā iniuria, & sceleris-
 tima criminationis intēta, orare. At ille, nullo
 pacto eis ignoscere: sed ne quidem se ad aspici-
 endum eos convertere. Tantum fidenter & ob-
 stinatē stetit: collarē & humeralē vestem à
 se reiecit: eos omnes execratus est: qui confla-
 sēs in ipsum tantam sycophantiam, adiuto-
 resq; se præbuisent. Postea, renuntiationem of-
 ficii sui inscripsit. Ibi, tum Principes Ecclesie,
 tum concilium uniuersum, orant ipsum: ut in
 sua statione permaneat. At nullo modo cedere
 precibus eorum sustinuit: sed tantum à manēdo
 abhorruit. ut mox urbe, cum omni suo peculio
 & supellectile, omnibusq; rebus, quas habe-
 bat, exiuerit: & in Monasterium sanctissima,
 manu non facta, Deipara Cosinisa, prope Ca-
 balam situm, intrauerit. Ibi vitam pœnitenti-
 æ plenam egit, multa Monasterij illius in-
 staurauit, melius extruxit, eleganter ornauit,
 ad vsus recte parauit. Ibi sedens, pace fruens,
 extra omnes vias & offensiones vixit: vene-
 rantibus ipsum, quantum satis erat, & Abba-
 te, & senibus, & cunctis Monachis.

Non uult
 eis Patriar-
 cha igno-
 scere.

Patriarcha
 tu relicto,
 monasteriū
 iuit, nimis
 pertinaci-
 tet.

Reuocatio
 præcedētis
 Synecōnis.

Ἡ δὲ θεία καὶ ἱερὰ σύνοδος, ἐπέστην εἰς μερό-
 λῶν ἀδ' ἀθρονίαν, πῶν να κάμῃ πατριάρ-
 χῶν, καὶ ὀμοφώνως ἐπεσκάλεσαν τὸν πρώ-
 λῶν ΣΥΜΕΩΝ ΠΑΛΙΝ, Ο ΑΝΩ-

Interim diuina & sacra Synodus, magna
 conflictabatur difficultate: quēnam alium
 faceret Patriarcham. Tandem unanimi con-
 sensu & voce aduocarunt illum, qui ante hac
 Patriarcha fuerat, Symeonem.

VII. P. SYMEON DENO SV-
 PETIO CILLE TRAPEZUNTITIS.

Hunc iterum Patriarcham cum legissent:
 duxerunt in magnam Ecclesiam catholicam
 & in altissima Patriarchica sede collocarunt.
 Sic pristinum honorem recepit.

Hac Patriarchæ restitutione facta: abierūt
 ad Portam seu palatium Sultani: ut darent
 mille Ducatos, pescesij nomine: seu doni: quod
 ipsius huius Symeonis culpa in Ecclesiam in-
 troducētum fuerat. At illos planē Questor acci-
 pere noluit: sed adferentes facessere iussit: se
 in rationibus Regij sisci scriptum, reperire duo
 millia Pescesium: quæ Dionysius, antecessor hui-
 us, de quo supra scriptum, dederit. Cui cum re-
 sistere non possent, Patriarcha, & Antistes, et
 Clerici sanē petitam duorum millium summā
 dederunt: & ita Questorem pacauerunt.

Contentio
 de Pescesio

Egit hic Patriarcha in suo throno trienniū:
 pacatē traducēs, nullā turbatione, aut cōtēti-
 one, exorta. Id bonū cū offensionē dux & autor,
 cōmunisq; hostis Christianorū, diabolus, Ecclē-
 sia inuideret: ecce tibi exoritur Hieromonach.
 nomine Raphael: cui patria alicubi in Seruia
 erat

Ἡ καβαλα
 (inquit
 Theodos.)
 πόλις θρα-
 κίας.

Σ

κδ.

ὁ ἡγῆσις
 περὶ τῶν
 σκευῶν.

τὸ κατὰ σο-
 χον, Theo-
 dos. εκρα-
 nit γραμμα-
 τείον.

Ἰδὲ τὸ χαρά-
 τριον, ποῖος
 τὸ ἐβαλεν
 ἀρχὴ εἰς τὸν
 βασιλειαν.

Τοῦ τραπεζούντιου.
 Ὡς γὰρ ἐκλεξάμ' ἄλλοιαν Φοράμ, τὸ αὐτὸν πρώ-
 λῶν πατριάρχῶν κύριον συμεῶν: ἐπῆραν αὐτῶ,
 καὶ τὸ ἠφεραν εἰς τὴν καθολικῶν μερόλῶν ἐκ-
 κλησίαν: ἐκαθήσθη αὐτῶ ἐν τῷ ὑψηλοτάτῳ
 θρόνῳ τῶν πατριαρχικῶν: καὶ ἀπέλαβε πάλιν
 τὸν θρόνον αὐτῶ.
 ὁμοως, ὡς αὐτῶ ἐσησαν ἴστον τὸν κύριον συμεῶν πατρι-
 ἀρχῶν: ὑπῆραν, ἐ ἔδωκαν εἰς τὴν πόρτα τῆς
 σχολῆς πεσκέσιον ἴα χίλια φλωρία, ἴα πρῶ-
 ἴα: ὅπῃ ἐβαλε τὴν κακῶν ἀρχῶν αὐτῶ ὁ κύριος
 συμεῶν. καὶ ὁ ἰσχυρτέρης δὲ τῶν ἐδέχθη τε-
 λείως: μόνου τῶν ἀπεδίωξεν, ἐσθλίας, να δὲ ὄρη
 εἰς τὸ κατὰ σοχον τῆ βασιλείας. φλωρία χί-
 λιάδας δὲ ὄ πεσκέσιον: ὅπῃ τὰ ἔδωκεν ὁ αὐτῶ
 γέγραμμένος πρώλῶν, πατριάρχῃς κύριος δ' ἰονύ-
 σιου. μὴ ἔχοντες ἴ, τί να κάμῃ, ὅ, τε πατριάρ-
 χῆς, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ κληρικῶν: ἔδωκαν
 τῶν δὲ χιλιάδας, τῶν φλωρία: καὶ ἐτῆ εἰ-
 ρηνόσθη ὁ τῶν περτέρης.

Ἐκαμῆ δὲ αὐτὸς πατριάρχῃς εἰς τὸν θρόνον τῶ
 νης τρεῖς, καὶ ἐπῆραν εἰρηνικῶς χωρὶς καμῆαν
 σύγχυσιμ, ἢ σκαυδάλου. Ἀμὴν φθνήσας ἴστο
 ὅ τῶν σκαυδάλων ἀρχηγῶς, καὶ ἐχθρῶς ἡ-
 μῶν τῶν χριστιανῶν, ὁ διάβολος: καὶ ἐφάνη εἰς
 τὴν μέσῃ ἐνα ἱερομόναχος, ὄνομα ἱεράφα-
 ἦλ: ὅποιος ἦτορ ἢ πατρίδα τῶ ἀπὸ τῶν σερ-
 βίαν.

βίαν. Καὶ εἶχε μεγάλην Φιλίαν καὶ παρρησίαν εἰς τὴν πόρτα τῶν σαλταντῶν ἑσπόντων, ὅπως ἀρῶντων αὐτῶν οἱ πασιὰδες. Καὶ, ὡς εἶχε παρρησίαν εἰς αὐτοὺς: ὑπέστη, καὶ ἐπροσκύνησεν αὐτοῖς: καὶ ὁμίλησεν μετ' αὐτῶν, καὶ ἐσυμφώνησεν, καὶ ἐσεργάσθη: ὅτι νὰ δίδει τὸν καθὼν χρόνον εἰς τὴν πόρτα τῶν σαλταντῶν χαρτζίου, Φλωρία χιλιάδας δύο. Καὶ τὸ πεπεσισμὸν ἐκαμαμ, νὰ δίδει: ἵόπόταν γίνεται νεὸς πατριάρχης: Ἀκρόπολις ἡ τὸ οἱ πασιὰδες: ἐδέχθησαν τὸ ραφαήλ, τὸ φίλου αὐτῶν ἀσασίας. Καὶ ἀναφορῶν, ἡ γὰρ ἀρξίη, περὶ τῶν σαλταντῶν ἐκαμαν. Καὶ ἀκρόσας τῶν ἐχθρῶν πολλὰ: καὶ ἐν τῷ ἅμα ἔδωκεν ὁρμωδὸν, καὶ εὐλολαυτῶν κέ. αὐτὴ κύριν Συμεῶν ἀπὸ τῆς πατριαρχικῆς θρόνου.

ⲛⲟⲩ. ΡΑΦΑΗΛ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ,
ὁ σέρβος.

Ελθόντων ἡμερικῶν ἀρχιερέων, μετ' βασιλικῆς ὁρμῆς, εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν: Διὰ νὰ κάμωμ τὸ ραφαήλ πατριάρχην: καὶ, ὡς ἦλθε, ἐκαμαν αὐτῶν ψήφους, καὶ τὴν χερσονίαν, σπονιόσ τας: καὶ ἐχερσονήθη ὑπὸ τῆς ἀγκύρας: ὅτι ὁ ἡρακλείας, πρὶν περὶ νὰ σιωαχθῆ ἡ σιωβδος, ἵό ἐμαθε, καὶ ἐγένετο ἀσθενής. Καὶ ὁ Καισαρείας, καὶ ὁ ἐφέσας, ἔτυχεν καὶ δὲ ἦλθα. Καὶ ὡς τὸ ἐχεροτόνησαν: τὸν ἀνδίασαν εἰς τὸ πατριαρχικὸν θρόνον, ὡς πατριάρχην. Ἐκαμαν ἡ ἴνες σέσιμ, ὅτι νὰ μηδὲν συλλειτρυγήσω μετ' αὐτῶν: ἀμὴ ἀπὸ τὸν φόβον τας, καὶ σπονιόσ τας ἐσυλλειτρυγήσαν.

Ἦτον ἡ φίλος τῶν μέθης πολλὰ, καὶ τῶν τραπέζης: καὶ καθ' ἡμέραν, ὅλας τὰς χρόνας τὰς ἡμέρας, ἴστω τῆς ὑπὴγνε, τόσον νύκτα, ὡσάν καὶ ἡμέρα,

καὶ: καὶ ἔτε ὄρες, τ' ἔτε ἐσπερινὸν, ἔτε ὄρθρον, αὐτῶν ἡ αἰτ τὸς ποτὲ δὲ αἰκας. Καὶ, ὅποτε ἠθελε τὸν ἐγυρῆ Θεοδῶς. ἡ ψήφους, διὰ χερίαν ἴνα πνέυματικῶν, ἡ σπονιόσ: διὰ χερίαν: πάντοτε νιστικός δὲ ἦτον, μόνον ὅτι ἀλλοσιμ μεθυσμένος. Καὶ, ἀνθ' ἐλετε νὰ πῆσεν ἡ το: τῆ φελκτῆ ἡμέρα τῆς μεγάλης τῶν σαλταντῶν ὑῆς, εἰς τὴν ἀργυπνία τῶν ἀγίων παθῶν τῶν κελίου ἡμῶν ἰσοχρεῖσ, ἡτον μεθυσμένος: καὶ ἔσεκον εἰς τὸν θρόνον. Καὶ ἀπὸ τὴν μέθην δὲ ὑπέμενὰ σέκη: μόνον ἐπεφθε τὸ δικανίκιον ἀπὸ τὸ χερίαν. Καὶ τὸ ἐπέσαν κατῶθεν, καὶ τὸ ἐξύπνην, καὶ τὸ ἔδωκαν. Καὶ ἐμήσησαν αὐτὸν ὁ κόσμος, ἱερωμῆσοι καὶ λαϊκοί: σὺ αμὲν, ἀπὸ τὴν καθ' ἡμερινῶν, μέθην: ἀλλ' ὁ δὲ, καὶ καὶ ἀπὸ τὴν γλωτταν, ὅτω οὐ δὲ ἐξέικα ῥωμῆϊκα, μόνον σέρβικα: διότι, ὡς εἶπαμ, ἡτον ἀπὸ τὴν σερβία, καὶ ὁμίλιε σέρβικα: καὶ ῥωμῆϊκα τελείως δὲ ἐξέικα: μόνον εἶχε δὲ ῥωμῆϊκα μόνον, ὅπου ὁμίλιε.

erat. Hic aditū in Palatiū habebat, multorum amicitia florens, Bassis charus. Apud quos cū liberè agere posset: adit eos supplex, colloquitur, paciscitur, pollicetur: se quotannis illaturū in arariū Palatiij regij Charatziū, h. e. tributū, duo millia aureorū. De Pefcesio iā conuenerat, quod daretur: quando nouus fieret Patriarcha Bassa, postquā hæc audierunt: amicū suū Rhabraelē libenter admiserunt: eaq̄, dere ad Sultanium retulerunt. Qui, re audita, multū delectatus est: statimq̄, Symeonem è Patriarchico throno abduci imperauit: quod & factū est.

VIII. P. RHAPHAEL HIEROMONACHUS, Seruius.

Edicto Regio conuenerunt nonnulli Sacerdotes primarij in magnā Ecclesiā, ad faciendū Patriarcham Rhabraelē. Qui cū venisset: suffragia & designationē aggressi sunt præter voluntatē suā. Ordinatus itaq̄, ab Ancyrano est: quia Heracleensis, ante congregationem Synodi hoc resciscēs, egrotare cœpit. Accidit quoque, ut Casariensis & Ephesius nō uenirent. Peracta ordinatione: subdixerunt hominē in Patriarchicum suggestum, ut Patriarcham. Certi uerò quidam seditionem fecerunt, ne cū ipso liturgias facerent: metu tamen percussi, vel in kiti unā sacris operati sunt.

Erat porro ebrietati & crapula multum delitius: imò quotidie per totum anni orbem heluando dies & noctes huiusmodi morū dissolutione traducebat: nullas canonicas horas, nec uespertinas, nec matutinas, ipse unquā audiēs.

Quotiescunq̄, aliquis, aut ppter necessitatē et usum spiritalē, aut propter ius dicendū, ipsum querebat: nunquā sobrius erat, sed semper ebrius. Quod ut magis credatur: ipso uenerando magna Parasceues die, quando sanctissima passionis D. nostri Iesu Christi meditationi inuigilandū erat, ipsum uino oppletū fuisse. Stetisse quidē in throno: uerū præ ebrietate consistere nō potuisse: sed de manū eius sceptrum sacrum cecidisse. Id humo quidem sustulerunt: eiq̄, cū è somno excitassent, reddiderunt. Quade causa omnib. odio fuit, tum consecratis hominibus, tum Laicis: idq̄, partim propter quotidianam temulentiam: partim propter linguæ ruditatem. Græca enim nō callebat: sed tantum Seruicè sciebat: quoniam, ut antea diximus, è Seruia genus ducebat. Itaq̄, Seruicè loquebatur: Græcam linguā prorsus non intelligebat: sed quando loquendum erat, interprete utebatur.

Nota, quis fuerit autor Charatzij seu annui tributi in Ecclesia Rhabrael, Patriarchatus επιβύτωρ.

Patriarcha inuisus, Rhabrael.

Homo ebriofus. ein tolles faß.

Inuisus propter duas causas.

Καὶ,

Cum

ὅτι τὸν πα-
τριαρχικὴν
ἐκράξαν
διὰ τὸ χα-
ράττι.
Διβαίν,
Theodos.
βῆμα βασι-
λειῶν.
ὅτι τὸν πα-
τριαρχικὴν
ἐβλάν εἰς
τὸν φυλα-
κίον, καὶ εἰς
τὴν κίλισ-
σορ ἀπέβα-
ν.

Καὶ, ὡσὺν ἔλαβε τὸ πατριαρχικὸν θρόνον:
ὅπου ἔταξε τῆς δ' ἑκατὸν χιλιάδες τὰ Φλωρεῖα:
να τὰ δ' ἑκατὸν εἰς χρόνον χαράττιου: ἦλθε
τὸ τέλος τῶν χρόνων, να τὰ δ' ὄση. Καὶ ἐκράξαν
αὐτὸ εἰς τὸ δ' ἑκατὸν πασιὰδες: καὶ ἐζήτησαν
αὐτὸ τὸ χαράττιου, καθὼς ὑπεσχέθη, να δ' ἑκατὸν.
Καὶ τῆς ἑπταετίας χαράττιου εἶχεν, ἕτε ἑκατὸν βοη-
θῶν, να ἔβοηθησῃ: ἕτε ἀπὸ τῶν κληρικῶν, ἕ-
τε ἀπὸ τῶν ἀρχόντων, ἕτε ἀπὸ τῶν λαῶν. Καὶ ἰ-
δόντες οἱ πασιὰδες, ὅτι ἐγέλασεν αὐτὸν: ἐ-
βαλαν αὐτὸν εἰς τὴν φυλακίαν. Καὶ ἐτήρησεν ἐπι-
ρησασαὶ ἡμέρας ὀλίγας: καὶ ἐζήτησε παρὰ τῶν
πασιὰδων θέλημα, να ἔδωσεν, να εὐχά-
σῃ τὴν φυλακίαν, να περπατήσῃ ἐλεημοσύνη
ἀπὸ τῶν χριστιανῶν: μή πως καὶ σωάζῃ ἀπὸ
τῶν χρεῶν τὸ αὐθεντικόν. Καὶ ἐτήρησεν: καὶ
ἔβαλαν αὐτὸν ἐπιβραχυλίαν καὶ ὠμοφορίαν
ἀλυσοῦν σιδερένια βαρέα: καὶ ἔδωκαν καὶ
εἰς τὴν ἄρκα: καὶ τὸ ἔσυρνε, καὶ τὸ ἐφύλαγε. Καὶ
ἐκεῖ, ὅπου ἐπερπάτε μετὰ τῶν ἀλυσοῦν: καὶ ἐ-
ζήτησε, ἡπί, ἐσωάζει: τὰ ἔτρωγε, καὶ τὰ ἔπινε:
καὶ ἀπέθανε κακῶς ὁ παλαιὸς πατριάρχης.

συνόδου
διὰ πατρι-
άρχην.

Μετὰ τὴν θάνατον τῆς τῆς, ἐσωάζθη συνόδος
μεγάλῃ: μητροπολιτῶν, ἀρχιεπισκόπων, καὶ
ἐπισκόπων, κληρικῶν, ἡγυμνῶν, ἀρχιμανδρι-
τῶν, καὶ ἀπὸ τῶν ἀλλοῦν ἱερέων, ἀρχόντων, χρη-
σίμων ἀνδρῶν, καὶ ἑκατὸν λαῶν. Καὶ συνεβί-
βησαν, πῶς να κάμῃ πατριάρχην. Ο-
μῶς ἦσαν εἰς μεγάλην ἀπορίαν: διὰ τὸ ὄρα
ἀξιόμ' ἀνδρῶν, ὅπῃ να πιάσῃ τὴν ἐκκλησίαν
τῶν χριστιανῶν, να τὴν ἐπιμαίνῃ ὀρθῶς καὶ δικαίως.

Θ. ΜΑΞΙΜΟΣ Ο ΛΟΓΙΟΣ, ΚΑΙ
σοφώτατος πολλὰ.

θεοῦ σοφία, καὶ ἡ γνῶμη ἐψήφισαν αὐτὸν τὸ
θεολογικώτατον μάξιμον: ὁ ὁποῖος ἦτορ μέγ-
γας ἐκκλησιαρχῆς τῆς μεγάλης ἐκκλησί-
ας ταύτης τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὀνόματι
μανυῆλ: ὅπου τῶν ἑστησαν τὴν μίτην διὰ ὁ-
λοσμῶν τῶν σαλταῶν: διὰ να μὴ δ' εἶναι, πατηθῆ
ὁ νόμος, ὅπῃ ἐπεσεγράψαμε, διὰ ὀνομα-
τοῦ πρωτοβεστιαρῆς τῆς τραπεζούντης: ὁ-
ποῦ ἐζήτησε, να ἐπάρῃ τὴν μοιχαλίδαν: καὶ
τὴν ἐπήρε. Ἐκαμῶν δ' ἐαυτὸν τὸν μέγαν ἐκ-
κλησιαρχὴν καλόγηρον: καὶ ἐμετ' ὀνόμα-
σαν αὐτὸν, μάξιμον. Καὶ ἐτήρησεν τοῦ ἔδωκαν τὸ
μικρὸν μῆνυμα, καὶ τὸ μέγα μῆνυμα τῆς ἑσπερινῆς.
Καὶ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ, λιταργίας γυνομένης
συναγμένῃ παντὸς τοῦ λαοῦ, ἱερωμένων
καὶ κοσμικῶν: ἐχειροτόνησεν, αὐτὸν ὁ ἡ-
ρακλείας πατριαρχὴν, εἰς τὴν παμμακα-
ριστογυνομένης παρησιας μεγάλης, καὶ
ἑσπετίας. καὶ λαβόντες αὐτὸν, ἔβαλαν
ἐν τῷ

Cum hoc modo thronū conscendisset: polli-
citatione bis mille Ducatorum, quot annis pro
tributo persolvendorū: primis annis elapsis
est, et Charatzium erat dandum. Accer-
vunt ergo ipsum Bassæ in Senatū: postulantes ab
eo promissum Charatzium. At iste simplex nec
Charatzium habebat: nec quēquā, qui ipsi succurreret:
nō Clericū, nō primum civem, nō
de populo ullū. Vidētes ergo Bassæ, se ab ipso de-
lusos esse: cōpegerūt miserū in carcerē. Elapsis
aliquot dieb. petijt sibi facultatē à Bassis dari
ē custodia excedendi ob cogendā à Christianis
stipē. si fortē ex elemosynæ collectione posset,
quod fisco debebat, persolvere. Paruerunt illi:
sed loco indumenti collis et humerorum, ca-
tenam ei ferream gravem iniecerunt: adin-
cto Turca, qui eum irabebat, et custodiebat.
Quocunq. igitur catenatus veniebat: mendi-
cabat, et quæ colligebat, in cibum se potū ver-
tebat. Ita miserē hanc erūnosam vitā reliquit.

Accersitus
Charatzij
persolvendi
causa.

In carcere
coniectus,
catena uin-
ctus obijt.

Hoc è unius sublato coacta fuit frequens Sy-
nodus: cōcurrentibus Metropolitanis, ArchiEpi-
scopis, et Episcopis, Clericis, Abbatibus, Priori-
bus, et alijs Sacerdotibus: nec nō nobilib. viris,
et quos interesse referebat: deniq. multitudine
plebeia. Hi cōsultarunt inter se: quē nā in lo-
cum Patriarchæ sufficerent. Tunc in magna
difficultate disquisitionis erant: ut aliquē tan-
to honore dignum inuenirēt: qui Ecclesiæ Chri-
sti curam suscipiens, eam rectē et iustē, sicut
bonum Pastorem decet, administraret.

Synodus e-
ligende Pa-
triarchæ
causa.

IX. P. MAXIMVS, VIR
longè doctissimus.

Sapientia tandem providentia Dei, unani-
mi sententia legem reum aivinarum scien-
tissimum virum: qui antea Manuclij nomē ha-
bens, postea Maximus nuncupatus fuit. Erat
is, ille magnus magna nostræ Ecclesiæ Ecclesi-
archa: cuius nascus imperio Sultani fissus fue-
rat: quod pau noluerat cōculcari legē, sicut su-
pra scripsimus. Trapezuntij Protoestiarj
causa: qui adulteram ducere malo exemplo
studuerat: sicut et duxit. Hunc Ecclesiarcham
fecerunt Monachum. et pro Manuclio Maxi-
mum nominaverunt. Tunc ei dederūt maiore
significationē et post vespertinum cantū, ma-
iorem. Postridie, cū Liturgia celebraretur: toto
populo congregato, tum sacri ordinis, tum secu-
laris: declaravit ipsū Heraclejsis Patriarchā,
in Pamacariste templo: magna frequentia, so-
lennitate et bono ordine. Tū apprehēsū in sub-
limi Patriarchatus throno statuerūt: dato etiā
pastoralē

Nota.

Ritus Pa-
triarcham
creandi.

λα. ἐν τῷ ὑψηλοτάτῳ θρόνῳ τῷ πατριαρχικῷ δώσαντες αὐτῷ ἐπὶ χεῖρας καὶ τὸ δικανίκιον: ψαλλόντων τῷ ψαλτῷ, ὡς σιῶηθες, τῷ δεσπότῳ καὶ ἀρχιερέαν. Καὶ ἔτως δὴ λόγιον τῷ λαῷ ἔκλυε. καὶ τῶν ταῦτα ἐπῆραν αὐτοῦ οἱ ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ κληρικοί, καὶ οἱ ἀρχόντες, καὶ πέντε τρεῖς αὐτῶν Φλωρεῖα, τὸ πρῶτον ἐπὶ τῆς ἐπιτομῆς καὶ ἐφίλησε τὸ σελτάνῳ τὸ χεῖρ: καὶ τὴν Φλωρεῖα εἰς τὴν πόρταν αὐτῶν ἔδωκε. Καὶ εἰς τὸ τέλος ἔκλυε καθ' ἐνὸς χρόνον ἔδειξαν τῆς δύο χιλιάδες, τὴν Φλωρεῖα, τὸ χαρῆτιον.

ὅτι ὁ πατριάρχης τὸν σελτάνῳ ἐπροσκύνησε.

λβ. Πατριαρχικός οὖν αὐτῷ, ἔκλυε μαξίμῳ, ἵε λόγιος: ὅλα τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἐπερνήσαν εἰρηνικὰ καὶ ἀσκῶν ἀλίως: ἐσοῦσας, ὅπως ἐξερῶσθῃσαν τὰ σκαβὰ ἀπὸ τῶν μέσων, καὶ ἐμεινεῖν ἡ κατὰ θεοῦ ἀγάπη. Ἐποίμεινε γὰρ τὸ ποιμνίου αὐτοῦ ἐν παρθένῳ καὶ νεθεσία κυρία: καὶ δὲ ἐπαυε καθ' ἐκάστη κυριακῆ, καὶ εἰς τὰς δεσποτικὰς ἑορταῖς, καὶ θεομητορικὰς, νὰ διδάσκει ἐπὶ ἀμβωνοῦ τῷ λαῷ τῶν χρόνων: ὅτι ἦτομ λογιάσιμος, καὶ γλυκὺς εἰς τὸν λόγον, ὅπως ἔδειξεν καὶ ὁμίλιε. Εἶχε τῶν γλῶσσαν θαυμαστῆ καὶ ἀπλῶν τῶν λόγων τε μετὰ πολλὰ ῥημάτων τῆς θείας γραφῆς ὁμορφώτατα: ὅπως ἐκατανύσσον πάντων ψυχῆ ἀνθρώπων: ὅπως ἔκλυε ἀλλοτρίως σοφώτατος τῶν χρόνων ἐκείνων δὲ ἔσωνεν αὐτῷ εἰς τὰς χάριτας. Τόσος γὰρ μέγας ἦτομ εἰς τὴν θεολογίαν: ὅτι ὁ ὄνομα τῶν καὶ ἡ φήμη τῶν, ἡ χάρις εἰς τὸν σελτάνῳ. Καὶ ἐπὶ τῷ ἄρμα ἔσειε πρὸς αὐτῶν: ὅπως νὰ τῶν γραφῶν τῶν ἐξηγησῶν τῶν ἀγίων συμβόλων τῶν πίστεως ἡμῶν: ἡ γὰρ τῶν, πρὸς δὲ εἰς τὴν θεοῦ, πατέρα πάντων κρείττονα. Λοιπὸν, ὁ πατριάρχης ἔκαμε τῶν ἐξηγησῶν: καὶ ἔγραψεν αὐτῶν θεολογικὰ καὶ τεχνικαῖς σοφώτατος, ὅπως ἦτομ: καὶ τῶν ἀπέσειε τῶν σελτάνῳ. Καὶ, ὡς τῶν ἔλαβε: ἔχρησεν πολλὰ, ὡς ἔκλυε τῶν ἐξηγησῶν αὐτῶν.

ἀρῶντι μεγάλῳ.

ὅτι ὁ πατριάρχης ἐξήγησεν τὸν πᾶντοκράτορα.

Ἦσαν τῶν χρόνων ἐκείνων μέσῳ εἰς τὸ σαράγιον τῶν σελτάνῳ, ἀγνεύονται καὶ πεπαιδευμένοι ἐκ τῶν τραπεζῶν. Ἀπὸ τῶν ὁποίων ἦτομ ὁ ἐνοσ, ἡδὸς τῶν ἀμηνάτζη ὁ μεχεμέτ πείρ, λογιάσιμος καὶ σοφώτατος εἰς τὸ ἑλληνικὸν μάθημα, καὶ εἰς τὸ ἀράπικον. Τόσος γὰρ ἦτομ σοφώτατος: ὅτι τὰ βιβλία, τὰ ἐδικάμια τῶν χριστιανῶν, τὰ ἐμεταγλώττισε εἰς τὴν ἀράβικην γλῶσσαν, διὰ ὁρσμῶν τῶν σελτάνῳ. Ὁ γὰρ σελτάνῳ δὲ ἐπαυε ποτὲ, νὰ μὴ δὲ ἐρωτῶν τὸν ἡδὸν τῶν ἀμηνάτζη, ὡς σοφὸν ἀνθρώπον: καὶ ἄλλος σοφός, ὅπως εἶχε μέσῳ εἰς τὸ σαράγιον, ὅτι τῆς πίστεως ἡμῶν τῶν χριστιανῶν: οἱ ὅποιοι τῶν ἐξηγήθησαν καταλεπίως: καὶ εἶχε χαρῆν μεγάλην, ἀκρίβως ταῦτα.

ὅτι ὁ σελτάνος εἰς τὸ σαράγιον σοφὸς ἀνδρας εἶχε.

Μέσῳ

pastorali baculo in manū: Musicis interea, Psalmorum cantu, Dominum, & sacrorū Principem, de more celebrantib. Tū ipse benedictionem populo Domini dedit. His ad hunc modū peractis: duxerunt ipsum Pontifices, Clerici, & Primores, cum 12 aureis, Pescesij causa, ad Sultanam: cuius ipse manum osculatus, illam pecuniam in Portam intulit. Deinceps, in cuiusq, anni exitu, binorum millium Ducatorū Charatzium dederunt.

Patriarchæ ad Sultanū reuerentia:

Sub hoc Patriarcha, Ecclesia statns, per bonus fuit: rebus pacificè, & sine dissesione ulla, procedentibus: utpote dissijs à medio sublatis, & charitate diuina manente. Pascebat ille gregem sibi commissum, institutione pietatis, & informatione animorum ad precepta Dei. Non cessabat, quin singulis Dominicis diebus, & Festis iū Christi, iū matris eius virginis, de suggesto doceret populū Christianū, cum singulari eruditione pollebat: tum ex ore eius, concionantis & docentis, melle dulciore fluebat oratio: Linguam quippe, copia & suauitate mirabilem habebat: doctrinasq, suas, multis sacrarum literarū exemplis pulcherrimè explicans, illustrabat: ita ut motū afferret cuiusuis hominis animo, eumq, cōpungens. Sanè, quāquā cōplures illo tempore doctissimi viri inuebantur: nemo abundantia & venustate orationis cum ipso adæquari poterat. Tam excellens. n. Theologus erat: ut celebritas nominis eius, ad Sultanū aures perueniret. Ac mox ad ipsū misit: ut sibi explicationē S. Symboli fidei nostræ, credo in unū Deū, patrē omnipotentē, conscriberet. Proinde in ea cōmentatione Patriarcha elaboravit: omninoq, Theologicè & artificiosè, pro eximia sapientia sua absoluit: atq, ad Sultanū misit. Qui ut accepit, et sententiā eius pcepit: magna voluptate affectus est.

Magna Ecclesiæ tranquillitas.

Eloquētia Patriarchæ & diligentia docendi.

Patriarcha Symbolum fidei explicans, Sulcano misit.

Vivebant illa tempestate in Palatio Regio, nobilissimi & eruditi homines, ex urbe Trapezunte orti. E quibus erat unus, Amerutzæ filius, Mechemeta Begus: doctissimus & scientissimus tū Græcarū, tum Arabicarū, literarū. Tanta nāq, in ipso doctrina erat: ut libros nostros (Christianā religionē continentes, & alios) iussu Sultanū in Arabicā transferret linguā. Nunquā. n. finē, ex eo, ut erudito homine, & ex alijs doctis Aulicis, de fide Christianā sciscitandi, Sultanus faciebat: qui ei quoq, articulatim & exquisitè capita & sententiam eius edisseruerunt. E quarum rerum auscultatione, magnam ipse capiebat voluptatem.

Daſi viri, in Aula Sultanū.

Inter

E. C. A. της Κ. τ. ΙΙ ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ἵτι τῶν σὺλ-
τάνη ἔπαιν
πρὸς τῶν ἀ-
φορισμῶν.

Μέσω ἣ εἰς ὅλα τῶν ἑπαινοῦντων τῶν Χριστιανῶν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς, ὅσους ἀφωρίζου νομί-
μως εἰς πλάσιμον, ὁποῦ νὰ σφάλην: καὶ δὲν
σώζου ζῶντας τῶν, νὰ διορθῶν, καὶ νὰ λατρεύ-
τῶν εἰς σκῆνον τὸ πλάσιμον; ὁποῦ ἀφορίζου-
σαν: ἢ γῆς δὲν λύει τὸ κερμῆ σκῆνω τῶν ἀφο-
ρισμῶν: ἀμὴ μὲν, ὡσανὺ τύπανα: καὶ, ἀν-
περὶ σῶν καὶ χίλιοι χρόνοι, αὐτὰ δὲν τὰ τρώ-
γη ἢ γῆς τελείως: μόνον σέκοντι ἀκέραια, κα-
θὼς τὰ ἔθαψαν. Ερώτησε ἣ αὐτοῦ, εἰ δὲν ὄντων
τῶν, νὰ συγχωρηθῶν: πάλιν νὰ διαλύσῶν τὰ
κερμῆ αὐτῶν. Καὶ ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπαν, ὅ-
τι δὲν ἔστιν. Ὡς ἣ ἦκεσε τῶν τὸ παρὰ δόξου μὴ
σηλοῦ: ἐφείξε, καὶ ἐθαύμασε: καὶ πάλιν ἀλ-
λή καμῖαν ἐρώτησιν δὲν ἐρώτησε: ἀμὴ ἐν τῶ
ῶμα ἐμήνυσε τῶν πατριάρχων: ὅτι νὰ εὖρη ἀνθρώ-
πων ἀφωρισμῶν: ὅτι νὰ ἔχει πολὺν κήρυκον
ἀπειθαμῶν. ὁ δὲ πατριάρχης, ἀκέραιος ἦσεν
ταύτην τὸ μῆνυμα ἐξέπλάγη: καὶ ἐν τῶ ἄμα
ἐκραξέσθην κληρικῶν: καὶ εἶπε τὸ μῆνυμα τῶ
σουλτάνου: καὶ ἐθαύμασαν. Ἠλθε δὲ ὁ πατριάρ-
χης εἰς μέγαλλω ἀδδημόνιαν μετὰ τῶν κληρι-
κῶν: πᾶν νὰ ὄρεθῆ τοῖς τῶν παλαιῶν ἀφω-
ρισμῶν. Καὶ δὲν εἶχαν, τί νὰ κάμω δια-
τῶν ὄρεθῆ: καὶ ἐζήτησαν τῶν σουλτάνου διορίαν
ὀλίγας ἡμέρας. Καὶ, ὡς ἔλαβαν τῶν διορίαν:
ἐδιελογίζοντο, πᾶν νὰ ὄρεθῆ τοῖς τῶν ἀφω-
ρισμῶν. Καὶ ἔτιως ἐνημήθησαν τινεὶ γέρον-
τες ἀπὸ τῶν κληρικῶν: ὅτι εἰς τῶν ἡμέρας ἔπρωτο
πατριάρχης, κυρῶ γενναδίω τοῦ σχολαρίου,
ἣ τὸρμῆ πατριάρχη χήρα πολλὰ ὁμορφῆ: καὶ
εἶχεν ὅσπῃτιον ἐξώθεν τοῦ πατριαρχείου: καὶ
ἐκαθέζετο, καὶ ἐπὶ ὄρεθῆτο φανερώς. Ὁ δὲ πα-
τριάρχης: μαθὼν τῶν, ἐνθῆθησεν αὐτῶν πολ-
λά: ἵνα παύσῃ ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν: νὰ ἔλθῃ
εἰς μετάνοιαν, νὰ συγχωρηθῆ. Καὶ αὐτῆ πει-
σώτερος ἔτρεχεν εἰς τῶν ἀσωτίαν. Καὶ
ὁ πατριάρχης δὲν ἔπαυε, νὰ τῶν ἐλέγχῃ, καὶ
ὄνειδίῃ: κατὰ μόνον καὶ φανερώς, ἐμπρο-
σθεν δὲ κληρικῶν καὶ κληρικῶν. Αὐτῆ δὲ ἢ πε-
λαίπωρος: φοβιθεῖσιν ἀπὸ τοῦ διὰ βόλων:
ἐκατηγόρησε τὸν πατριάρχην: ὅτι, ὅταν ἐκρα-
ξεν αὐτῶν, νὰ τῆς ὁμιλήσῃ μυσικῶν: ἢ φελη-
σε; νὰ τῶν ἐδωμάσῃ: νὰ ἀμαρτάνῃ
μετὰ αὐτῆς. Ἀκέραιος δὲ τοῦτο τοῦ φο-
βερῶν λόγου τῆς ἀδίκης κατηγορίας, ἐξε-
πλάγη: Ἠκέραιος δὲ τῶν τῆς κατηγορίας
τοῦ πατριάρχου εἰς ὅλην τῶν Κωνσταντινῶν πό-
λιν: καὶ εἰς ὅλας τῶν πηλοῦ τόπων. Καὶ ἄλ-
λοι μὲν τὸ ἐπίσταν: καὶ ἄλλοι δὲν τὸ ἐπί-
σταν. Ὁ δὲ πατριάρχης δὲν εἶχεν ἄλλο, τί νὰ
κάμῃ: μόνον μίαν δὲ ἀποδοκῆ ἑορτῆ ἐπροσκα-
λεσεν ἀρχιε-

ἐρώτησις ἣ
σουλτάνου.

μῆνυμα εἰς
τὸν πατρι-
άρχην.

ἵτι οἱ κληρι-
κοὶ τῶν ἀφω-
ρισμῶν ἐν
θυμῶνται.

ἵτι τῶν μί-
σεων.

Inter cetera, quæ ei indicantur, etiam hoc
dixerunt, quoscumq; Christiani Pontifices &
Sacerdotes, legitime ob peccatum aliquod ad-
missum, sacro cætu eijciant: nec occupent eos
dum in vivis sint, emendare: ut expientur ab
illo lapsu, propter quem eiecti fuerunt: eorum
cadaverita in exilio spiritali mortuorum, nō
dissolvi à terra: sed remanere, tyrannorum in-
flata: nec, si mille etiam transferantur an-
ni, omnino à terra cōsumi: sed restare integra,
sicuti humata fuerint. Interrogavit amplius,
num iidem possunt, data absolutione, rursus
dissolubilia facere ea corpora. Responderunt il-
li, posse. Ipse, miraculo hoc audito, admiratus
cohorruit: nec aliud præterea quicquam inter-
rogavit: sed confestim Patriarchæ nunciari ius-
sit: quæretet hominem, communionem Ecclesiæ
extermiatum, ante longum tempus vita de-
functum. Patriarcha, accepto eo nuncio, exter-
ritus est: ab statim accitis Clericis, Sultani ver-
ba exposuit: qui, mirati sunt. Incidit Patriar-
cha cum ipsis in gravem curam: huc illuc
cogitationem volentes: ubi nam tale, iam du-
dum excommunicationi immortui hominis,
cadaver reperiri posset. Cumq; nihil ipsi, quid
facerent, in presentia in mentem veniret: ali-
quod dierum spatium ad dispiciendum à Rege
petierunt. Quo accepto: animum per omnia
versantes, de tali cadavere cogitant. Tandem
recordantur seniores quidam de Clero: fuisse
tempore superioris Patriarchæ Genadij Scho-
larj, viduam quandam à Sacerdote relictam,
pulchritudine conspicuam: quæ domum extra
Patriarcheum habes; quæstum corpore hanc
obscurè vulgato fecerit. Patriarcham, re co-
gnita, increpuisse ipsam, diligentissimè monen-
do: finem faceret peccandi: quod, pænitentia
acta, veniam consequeretur. Sed id frustra fu-
isse: muliere laxioribus habenis se ad libidi-
nes excitante. Patriarcham interim nō cessas-
se à redarguendo & obiurgando: nec id seor-
sim solum, sed etiam aperte, coram Proceribus
sacris, & Clericis: At illa misera, Diaboli in-
stinctu Patriarcham accusat: eñ, quādo ipsam
ad secretā colloquutionē accesserit: conatū esse,
ad nefariū facinus vi pertrahere. Ipse, atrocis
criminis indigna accusatione audita, totus ob-
stupuit. Ea criminatio, per totam Constantino-
polin percrebuit, & in vicinia tota: quibusdā
veram credentibus, alijs fidem derogantibus.
Patriarcha quid faceret: Aliud nihil remediij
erat, nisi hoc: Quodā Dominico festo, accessit
Pontifi-

Sultano de
excom.mu-
nicatione
indicatum;

Questio
Sultani.

Ad Patriar-
cham nun-
tius.

Clericorū
de excom-
municata
muliere re-
cordatio.

O impurā.

ὅτι ὁ πατὴρ ἀρχιεπίσκοπος τῆς γυναικὸς ἀφώρισται.

λεσιν ἀρχιερεῖς καὶ κληρικούς, καὶ ἐλειτέρησεν. Καὶ μετὰ τὴν λειτουργίαν ἐξεφώνησε, καὶ εἶπε: ὅπως οὗτος λόγος, ὅπως εἶπεν ἡ παπὰ δία κατ' αὐτὰ: ἐμεν καὶ δικαίως ἐλάλησεν, καὶ εἶσαι συγχωρημένη, καὶ δόλορημένη παρὰ Θεοῦ: καὶ μετὰ θάνατον, λελυμένη τὸ σῶμα αὐτῆς. Εἰ δὲ καὶ ἀδίκως ἐσυκοφαντήσεν

αὐτὸν εἰς ταύτην τὴν κατηγορίαν, ὅπου εἶπεν: ἔχει αὐτὴν ἀφωρισμένην, καὶ ἀσυγχώρητην, καὶ ἄλυτην, παρὰ Θεοῦ παντοκράτορα. Καὶ (ὡς τοῦ θανάτου) εἰς ἡμέρας σαράντη, τὴν ἐκοψεν ἡ θεία σωτήριον τοῦ Θεοῦ, διὰ λυσιν τελευτῆς: καὶ ἀπέθανε καὶ κῶς: καὶ ἔθαψαν αὐτὴν: καὶ ἡ γῆς δὲ τὴν ἔλυσε μόνον ἐστὲν ἄλυτη, καὶ ἀκέραια, καὶ θῶς τὴν ἔθαψαν. Οὐδ' ἐκὰθ' ὅπου τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς αὐτῆς τελείως δὲν ἔπεσαν: μόνον ἐτὶ ἔσχετο, καὶ θῶς τῆς ζωνταναῖς γυναικῆς, μόνον διὰ τὴν οὐμίλιε. Καὶ ἐπέρασεν χρόνος, ὅπως ἦτορ εἰς τὴν κατὰ δίκην τοῦ ἀφωρισμοῦ ἢ παλαίπωρον. Καὶ τὰ τὴν γυναικῶν ἐνθυμήθησαν οἱ κληρικοί, πῶς εἶσαι βεβαίως ἀφωρισμένη: ἠξέβροντα, ἐπὶ ἀδίκως ἐκατηγόρησε τὸν πατριάρχην ἐκείνον, τὸν μακαρίτην κύριον Γεννάδιον.

θεωρητῆς,

ὅτι τῆς ἀφωρισμένης τὸ μνήμα ἤνθησεν, καὶ τὸ περιμίον ἀντην.

Καὶ εἶπεν τὴν ὑπόθεσιν παρησιασάμενος ἐπὶ σωδὸν: ὅτι ἠξέβροντα γυναικῶν, καὶ εἶσαι δικαίως ἀφωρισμένη παρ' αὐτῶν τῶν πρώτων πατριάρχων, κυρίως Γενναδίου. Καὶ ἀκῆσας τῶν πατριάρχων, ὅτι ὄρεθ' ἀφωρισμένη, εἶπεν: ὅτι νὰ εὔρεθ' ἡ καὶ ὁ τάφος αὐτῆς, πῶς εἶσαι θάμνη: διὰ τὴν ἀνίξην, νὰ τὴν ἰδῶν, νὰ πισθῶσιν ὡς ἔσχετο. Καὶ ἔτως ἐμαθῶν τὸ μνήμα αὐτῆς, ὅπως ἦτορ θαμμένη. Καὶ ἀκῆσας ὁ πατριάρχης, ἐχάρη: καὶ ἔδραμε τῆς ὥρας μετὰ τὸν κληρικούς: καὶ μετὰ τὴν μεγάλην τζαύση τοῦ βασιλέως: καὶ ἀνοίξαν τὸ μνήμα αὐτῆς: καὶ τὴν ἤνθησαν καὶ ἀκέραιαν. Ἦτορ δὲ μεμαυρισμένη, καὶ πρισμένη, ὡς τύμπανον. Καὶ, ὅπου τὴν εἶδαν, μεγάλως τὴν ἐκλαψαν: ἰδόντες τὴν φοβερὰν κατὰ δίκην καὶ κελίον, ὅπως εἶχε τὸ ἐλεεινὸν αὐτῆς κερμῆ. Ὁμως, ὡς ὄρεθ' ἡ, τῆς ὥρας ἐμλύνουσεν ὁ πατριάρχης, μετὰ τοῦ τζαύση, τῶν ἀνθρώπων: ὅπως ἦλθαν, καὶ τῶν εἶπαν, ὡς εἶσαι πρὸς ὅπως τῶν σελτάνων, νὰ ὄρη ἀφωρισμένη: ὅτι ὁ ἀφωρισμένη ὄρεθ' ἡ καὶ εἶπατε τῶν σελτάνων, τὸ ὄρεθ' ἡ. Καὶ τῶν ἀκῆσαντες τὸ θάμα: ἔδραμαν, καὶ ἀνήγαγαν τῶν σελτάνων τὴν ὑπόθεσιν. Καὶ αὐτῶν, ὡς ἐμαθῶν τῶν ἀπῆσαν, ὅπου ὄρεθ' ἡ ὡς ἔσχετο αὐτῶν: καὶ ἰδῶν αὐτὴν, καὶ ἔθαψαν πολλὰ. Καὶ κῶς ἐγύρησαν καὶ ἦλθαν εἰς τὸν σελτάνον: ἐξηγήθησαν αὐτῶν τὸ φοβερὸν πρᾶγμα

ὅτι ὁ σελτάνος ἀπίστευσε, καὶ τὴν ἀφορισμένην ἴδαν.

Pontificibus & Clero, Liturgiam facit: eaq̄, si nita, clarissima voce dicit. Si illa verba, quæ Sacerdotis uidua in ipsum dixerit, uera sunt: se ei ignosci à Deo, & felicitatem dari, i isq̄ mortuæ dissolui corpus, precari. Sin autem cōficto crimine indignissimè ipsum calūniata sit: se tenere ipsam è sacro p̄iorum grege eliminatam, ueniat exortem, & indissolubilem, uoluntate & iudicio Dei omnipotentis. Hac ille. Nec diu gladius diuine ultionis emansit: sed (ò ré miram) die inde quadragesimo, dysenteria ipsam abscidit: ac pessimè mortuam, et humatā terra corpus eius non dissoluit, uerum tam intactum a integraq̄, remansit, quā erat, quādo sepeliebatur. Sed ne crines quidem capitis eius ullatenus defluerant: uerum perinde ipsa se habebat, ac mulier aliqua uiua: nisi quod non loquebatur. Et tamen multi anni, à condemnatione excommunicationis eius abierant. Huius, inquam, mulieris recordati sunt Clerici: eam adhuc eiectionis vinculo constrictam teneri: quam bene sciebant, improbissimam illi beato Patriarchæ Gennadio calumniam intulisse. Conuentu igitur coactō, palam dicunt: se scire mulierem, iusta sententia Patriarchæ Gennadij à sacris exclusam. Patriarcha Maximus, audito, cadauer excommunicatum, inuentum esse: iussit locum quærī, in quo sepultum iacebat: ut, sepulchro aperto, inspicerent, & de re certiores fierent. Missi sunt, qui quærerent. Sepulchro inuento, gaudere Patriarcha: ex templo cum Clero comitatus magno Regis Tzauschoi eò currere. Tunc, aperientes eius monumentum, cadauer saluum & integrum reperunt. Erat id, nigrum, & tympani modo tumefactum. Quod quicumque uiderunt, ualde miseriam illius defleuerunt: horrendo Dei in ipsam iudicio & condemnatione perterriti. Tunc statim Patriarcha cum Tzauschō Ministris indicauit: qui Sultani nomine cadauer excommunicatum inquiri imperarant. Inuenimus, inquit, tale re-nunciare Regi, quidnam uelit amplius fieri. Illi, miraculo hoc audito, currentes uenerunt, Regiq̄, annunciarunt. Rex, ut rescivit, misit aliquot fideles ministros: qui inspexerunt, & uehementer mirati sunt. Reuertē se deim ad Sultanium, ei formidandam rem,

Patriarcha ipsam exco-municauit.

Rex mira-

Excommū-nicatis se-pulchrū, re-perit: & corpus eius: indis-solutum.

Mandato Sultani, id inspectum,

πράγμα, ὅπῃ ἴδαν. Τότε ὁ σουλτάνος ἐκρά-
 ξεν δὸς τῶν ἀρχόντων αὐτῶν: καὶ ἔδωκεν αὐ-
 τῶν πλὴν βάλαν αὐτῶν: ἵνα βάλαν αὐτὸ τὸ
 λείψανον εἰς σὴν ἀποκρίσιν: ἀλλ' ὁ σφαιλισμὸς, καὶ τὸ
 τὸ βάλανον. Καὶ ἔταως ὑπῆσαν τρεῖς οἱ ἀρ-
 χόντες: καὶ εἰδὼν ὡς ἐλεεινῶς ἐκείνω λείψανον,
 καὶ ἐξέπλάγησαν: καὶ ἔτρη τὸ ἔβαλαν εἰς σὴν
 δὸς τὸ παρ' ἐκκλήσια τῆς παμμακαρι-
 στα: καὶ τὸ ἔβαλον εἰς σὴν σεντέκη, με-
 τὰ τῆς βασιλικῆς βάλαν. Τότε ἐρώτησεν
 τὸν πατριάρχην, τί μέλει ναὶ γενεῖ εἰς αὐ-
 τὸ τὸ λείψανον: καὶ τί ἀποκρίσιν εἶπεν
 τῷ σουλτάνῳ: ἦγαγε, ἕως ὅτε ναὶ διαλυθῆ
 αὐτὸ τὸ λείψανον; καὶ ναὶ συγχωρηθῆ. ὁ δὲ
 πατριάρχης εἶπε πρὸς αὐτὸν: ὅτι ἐγὼ ψάλ-
 λω εἰς αὐτὸ τὰς ἀκαλουθίας: ὅπου ἔχομεν
 πρὸ τῶν ἀφωρισμένων: καὶ λέγομεν καὶ
 διχῶς κατ' ἡμέραν. Καὶ ὅταν τελειώσωμεν
 τὰς ἀκαλουθίας, καὶ τὰς διχῶς: μέλει, ναὶ
 λειτουργήσωμεν συγχωρητικὸν γράμμα εἰς
 αὐτὸν. Τότε θέλωμε σὰς μηνύσει, ναὶ ἔλθετε,
 ναὶ διαλέξετε ἔξω τὸ λείψανον. Μετὰ δὲ ἡ-
 μέρας ὀλίγας ἐβραψεν ὁ πατριάρχης συγ-
 χωρητικὸν γράμμα αὐτῆς: καὶ ἔτρη ἐμλύ-
 σε τῶν ἀρχόντων ἐκείνων: ὅπου ναὶ ἔλθον,
 ναὶ διαλέξετε ἔξω τὸ λείψανον, μετὰ σεντέ-
 κη, δὸς τὸ παρ' ἐκκλήσια, ναὶ λειτουργήση.
 Καὶ ἐν τῷ ἅμα ἦλθαν μετὰ θελήσεως τοῦ
 σουλτάνου: καὶ εὐχαλασά τὸ λείψανον, κατὰ
 ἧτον σφαιλισμὸν μέσω εἰς τὸ σεντέκη, καὶ
 βάλανον. Καὶ λειτουργίας γυνομένης, μετὰ
 παρρησίας μεγάλης: συναγωγῶν ἀρχιερέ-
 ων, διακόνων, καὶ πάντων τῶν χριστιανῶν
 λαῶν: καὶ ἐσαμάτισεν ὁ πατριάρχης μετὰ τὸ
 τέλος τῆς λειτουργίας, μετὰ κατανύξεως,
 καὶ δακρύων πολλῶν: καὶ ἀέγνωσε τὸ συγ-
 χωρητικὸν γράμμα αὐτῆς: ὅπῃ τὸ ἐβραψεν
 αὐτὸς ὁ πατριάρχης μετὰ ἰδίου τῶν χερῶν. Καὶ
 (ὡς τῶν μεγάλων θαυμάτων ἱεθεῖ: καὶ ὡς τῆς
 αὐτῆς θαυμασίας καὶ φιλανθρωπίας) θαῦμα
 μέγα, καὶ φεμτὸν: ὅπῃ ἔκαμε τῆ ὡ-
 ρα ἐκείνη. Καθὼς ἐδιέβαλεν ὁ πατριάρχης
 τὸ συγχωρητικὸν: ἀρχήσαν αἱ ἀρμονίαι ἱερα-
 ρίας, ναὶ χωρίζον, καὶ ναὶ λύοντα, μέσα εἰς τὸ
 σεντέκη. Καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκεῖ σιμὰ τῶν σεντέ-
 κίας: ἀκχοι τὸν ἐκτυποῦ: ὅπῃ ἐχώριζε κόκα-
 λον δὸς τὸ κόκαλον: καὶ εἰδιελύθη ὄλον ἐ-
 κείνω τὸ κορμὴ: καὶ τελείως ἐχώρισαν ἑλαιο-
 αἱ ἀρμονίαι: καὶ ἐσυγχωρηθῆ τὸ παλαι-
 πωρον ἐκείνω κορμῆ: ὅπῃ ἐκατηγόρησαν ἀ-
 δίκως τὸν ἡγιασμένον πατριάρχην. Καὶ οὐ μόνον τὸ κορμὴ αὐτῆς ἐσυγχωρηθῆ, καὶ
 ἐδιελύ-

rem, quam viderant, exposuerunt. Tum
 Sultanus accersivit quosdam suorum purpu-
 ratorum: quibus dedit sigillum suum: im-
 perans, in loco certo cadaver reponi: ibi tu-
 to includi, & obsignari. Abeuntes illi, viso
 miserando corpore, obstupuerunt: in quod-
 dam Pammacariste sacellum transtulerunt:
 arcamque, in qua inclusum iacebat, Regio
 sigillo obsignarunt. Postea quasiuerunt ex
 Patriarcha, quidnam de cadavere futurum
 esset: & quid responsi Sultano referre de-
 berent: videlicet, ad quod tempus futurum
 esset: ut dissolutio illius, & dissipatio, veniam
 à Deo consecuti, fieret. Respondit Patriar-
 cha: Canam ego super illo consequen-
 tias: quæ nobis præscriptæ de excom-
 municatis sunt: & quas quotidie preces
 habemus, recitabo. Quibus utrisque
 peractis: scriptum, quo mulieri sua pec-
 cata remittantur, ad Liturgiam recitabi-
 mus. Tunc vos accersemus, ut efferatis
 corpus.

Purpuratis Sultani admirantibus

Interrogatur Patriarcha de eius dissolutione,

Paucis diebus post, Patriarcha absolutio-
 nem ipsius composuit: Proceribusque illis
 nuntium misit: ut uenientes exportarent
 à sacello arcam cadaveris, ut super eo Litur-
 gia fieret. Confestim de voluntate Sulta-
 ni adfuerunt: & arcam, cum cadavere intus
 iacente, sicut obsignata erat, extulerunt.
 Tum Liturgiâ frequentissimo conuentu,
 Pontificum, Diaconorum, & omnisque Chri-
 stiani populi facta: stat Patriarcha post eius
 finem, intima affectione animi, multis cum
 lacrymis: literasque absolutiois illius, quas
 ipse sua manu perscripserat, recitat.

De absolutiois literis, & Procerum aduocatione.

Ecce tunc ingens miraculum à Deo: ecce
 misericordiam diuinam, & propensum er-
 ga humanum genus amorem: miraculum,
 inquam, ingens, & stupendum, ea hora
 diuinitus factum. Recitante Patriarcha
 absolutioem: compages corporis inuicem
 separari, inter se dissolui, in medio arcæ: i-
 tauit, quotquot prope eam stabant, audirent
 crepitum ossium, à se inuicem recedentium:
 dissoluere se toto corpore: singulis se compa-
 gibus diuellentibus: corpore illius misera, quæ
 sanctissimum Patriarcham falsò criminata
 fuerat, veniam consecuto. Nec corpori mo-
 do eius venia dissolutioque contigit: sed anima

Predigiola compagum excommunicatæ dissolutio.

ἔτι οἱ ἀρχόν-
 τες, εἰς τὸν
 κφωρισμένον
 ἕλεν ἐβάλαν
 σαν.

ἔτι ὁ πατρι-
 ἀρχης ἐρω-
 τῆσε πρὸς
 τὸν ἀφωρι-
 σμένον, πότε
 ναὶ διαλύ-
 σαι.

πρὸ τῶν συγ-
 χωρητικῶν,
 καὶ ὅτι τῶν
 ἀρχόντων
 ἀμύνουσι,

θαυμασθῶν,
 ἵστο, καὶ ὑ-
 πὲρ θαύμα-
 σον.

m. 2 etiam,

ἐδιδούθη: ἀμὴ καὶ ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἐλευθε-
 ρώθη ὡς τὴν κέλασιν, καὶ ἀπέλαβε τὸν πα-
 ράδεισον: διότι τῆτοι, ὅπου φέρονται ἀ-
 φωρισμένοι: ἡ γὰρ, ἄλυτοι καὶ ἀκέραια τὴν
 κερμῖα αὐτῶν: αὐτοὶ δ' εἰσὶν συγκώρησιμ, διὰ
 να ἐλευθερωθῶν ὡς τὸν δεσμὸν τῆ ἀφο-
 ρισμοῦ. Διότι, καθὼς φέρονται τὸ κερμῖ δ' ε-
 δεσμίου καὶ ἄλυτον εἰς τὴν γῆν: οὕτως εἶναι
 καὶ ἡ ψυχὴ δεδεμένη καὶ κέλασιν εἰς χεῖ-
 ρας τῆ διαβόλου. Καὶ, ὅταν λάβῃ τὸ κερμῖ
 συγκώρησιμ, καὶ λυθῇ ἀπὸ τοῦ ἀφωρισμοῦ:
 θεὸς διωάμει ἐλευθερωθῆται καὶ ἡ ψυχὴ ἀπὸ τῆς
 χεῖρας τῆ διαβόλου: καὶ λαμβάνει ζωὴν τὴν
 αἰώνιον, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰεσπέρου. Ὁμως τῆς
 τοι, ὅπῃ ἔσεκαν σιμὰ τῆ σεντῆκίς, ὅπερ ἦτορ
 ἡ ἀφωρισμένη μέσῃ: ὡς ἠκούσαν τὸ φοβερὸν
 θαῦμα ἐκείνῳ: ὅπου ἐκτυπῆσαν τὰ κόκαλα,
 καὶ ἐχώρισαν εἰς τὸ ἄλλο: μεθ' ἧς ἐ-
 θαύμασαν: καὶ τὴν θεὸν μετὰ δ' ακρύωρ ἡ-
 χαρίστησαν, τὴν ποιῆντα ἐξάισια καὶ μεθ' ἧς
 λα θαῦματα. Λοιπὸν, ὡσάν ἐτελειώθη ἡ λει-
 τουργία: ἐσύκωσαν τὸ σεντῆκί μετὸ λείψαν
 νομ: καὶ τὸ ἐβαλαν ἐκεῖ, ὅπου ἦτορ καὶ πρῶτοι,
 εἰς τὸ παρεκκλήσιον: ὅτι ἔτως ὄρισαν εἰ ἄρχον-
 τες, ὅπου τῆς ἐσελκεν ὁ σελτάν. Καὶ, ὡσάν
 τὸ ἐβαλαν μέσῃ: ἐσφάλισαν τὴν πόρταν, καὶ
 τὴν ἐκλείδωσαν: καὶ ἀπάνω τὴν ἐβέλω-
 σαν, μετ' ἧς βέλας τοῦ σελτάν: ἐνεκεν τοῦ
 ἀπὸ τῆς τῆ λαεῦ, ὅτι μετρίμῳ δ' ἐν εἶχε.
 Καὶ μετὰ ἡμέρας αἰ. ὅξαν τὴν ἐξω βέλλα τοῦ
 παρεκκλήσιον: καὶ τοῦ σεντῆκί τὴν ἄλλη
 βέλλα: καὶ τὴν κληδονεῖα μετὸ κλειδῆ: καὶ
 ἡρεθῆν τὸ λείψανον μέσῃ εἰς τὸ σεντῆκί, λε-
 λυμένον, καὶ κεχωρισμένον, καὶ συγκεχωρι-
 ρημένον. Καὶ, αἰς τὸ ἰδῆν, ἐξεπλάγησαν εἰς
 τὸ φοβερὸν θαῦμα ἐκείνῳ. Καὶ τῆς ὥρας αὐ-
 τοὶ οἱ ἄρχοντες ἐδραμῶν εἰς τὸν σελτάνου:
 καὶ εἰπὼν ἀπ' ἀρχῆς ἕως τέλους, πάντῃ τὴν
 διήγησιμ τοῦ λείψανος ἐκείνου: διὰ ποίαν
 αἰτίαν ἀφωρίθη, καὶ πῶς ἐσυγχωρήθη, καὶ
 πῶς ἐχώρισε κόκαλον ἀπὸ κόκαλου. Ὡς δ' ἐ-
 ἠκούσαν ὁ σελτάν τῆτοι: ὑπὲρ ἐθαύμασε,
 καὶ ἐξεπλάγη εἰς αὐτὸ τὸ θαῦμα: καὶ εἶπε,
 ὅτι ναῖον ἀληθῶς ἡ πίστις τῶν χριστιανῶν ἐ-
 ναὶ ἀληθινή. Καὶ ἀπὸ τότε ἠγάπησε περὶ ὁσοτέ-
 ρως τῶν μεχεμετπειρ, τὴν ἡδὸν τῆ ἀμηνῆ τῆ:
 ὅ τῆ τῆ εἶπε πάντῃ τὴν ὑπόθεσιμ, καὶ ἐφά-
 νη ἀληθινὸς, ὅτι ἐκείνῳ, ὅπῃ να ἀφωρισμ δι-
 καίως: εἰ ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς τῶν ῥωμαίων; ἡ
 γῆς δ' ἐν αὐτῷ ἐλύη: αὐτὸ δ' ἐν λάβῃ συγκώρη-
 σιμ: ἐὰν περὶ ἄσχυρ καὶ χίλις χρόνοι.
 Τῆτος ὁ σελτάν τῆτοι ὑπὲρ σωματικῶς εἰς
 τῆς

etiam, inferorum cruciatibus liberata, in Pa-
 radisum venit. Illi namque, qui anathemate
 percussi, ab Ecclesia exulant: cum eorum cor-
 pora maneat indissoluta & integra: indi-
 gent anima absolutione, eamque expetunt: ut li-
 berentur vinculo relegationis. Nam, quemad-
 modum corpora eorum, vincula sunt, nec a ter-
 ra consumuntur: sic anima quoque ipsorum,
 vincula manibus. Diaboli, ac pœnis obnoxia,
 tenentur. Quando autem corpus veniam
 accipit, execrationis vinculo solutum: Deo
 bene iuvante, etiam anima de manibus Dia-
 boli libera exit: & vitam æternam, lucemque
 illam vespera expertem, adipiscitur. Sed ad
 historiam nostram revertor. Illi qui tunc arca,
 illam excommunicationem continenti, astan-
 bant: audito illo tremendo miraculo, ostium
 crepantium, & inter se singulatim recedentiū:
 magna admiratione affecti sunt: ac Deo cum
 lacrymis gratias egerunt: facienti ingenia &
 stupenda miracula. Deinde, peracta Liturgia,
 arcam cum cadavere tollentes, reposuerunt in
 eodem, ubi antea fuerat, sacello: idque de senten-
 tia & mandato Principum, à Sultano misso-
 rum. Quod cum intus deposuissent: clauserunt
 fores, & obscurarunt, sigillumque Regis impresse-
 runt: ei rei causam dante innumera populi mul-
 titudine. Inde, post dies aliquot removerunt: si-
 gnum, quo sacellum: deinde alterum, quo arca
 obsignatum erat: & seram clavis aperuerunt:
 quando corpus in arca reperere dissolutum,
 dissipatum, denique misericordiam consecu-
 tum. Huius ipsi miraculi conspectu, admi-
 ratione obstupescere sunt: ac continuo Primo-
 res, ad Regem currentes, totum illi cadaue-
 ris negotium ordine percensuerunt: quam
 scilicet ob causam excommunicatum fuisset:
 qua ratione condemnationem culpæ accepis-
 set: quo denique modo os ab ossè abscissis-
 set. Quibus cunctis Sultanus auditis: supra
 modum admiratus est, & tanto miraculo
 stupuit. Profectò religio Christiana,
 inquit, extra controuersiam uera est.
 Ab eo tempore, benivolentia maiore, &
 amore, Mechemetam Begum, Ameru-
 tæ filium persecutus est, qui ei de ea re dixe-
 rat: quæ ipso exitu uera comprobata fuit:
 illos, quos Antistites Dei & Sacerdotes Roma-
 ni, sacropiorum casu iuste arceant, ab humo
 non dissolui: nisi eis antea veniam à Deo impe-
 trarint: licet etiam mille præterierint anni.
 Hic Sultanus, ipse per se Athenas petijt,
 bellumque

Est concessa salus illi, si credere possis.

Hominum admiratio.

Admiratio Sultani, & de Christianismo sententia.

ὅτι ὁ σελτάν πολλὰ θαύμασε, καὶ τί εἶπε.

περὶ τῆς κείνης.

E.T.A. της Κ.Τ.ΙΙ ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008